

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

2011/12

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Skoleåret 2011/12

Adresse:	Fenrisvej 33	Øvrige telefoner:	
	8210 Århus V	Lærerværelse:	89 12 43 66
Hjemmeside:	www.aasg.dk	Pedel:	28 14 22 57
Tlf.:	86 15 89 55		
E-post:	post@asg.dk		

Rektor

Dorte Fristrup

89 12 43 51

Vicerektor og uddannelsesleder

Anton Vinderslev

89 12 43 52

Uddannelsesledere

Lars Serup Nordam

89 12 43 54

Mette Madsen

89 12 43 67

Henrik Rosleff

89 12 43 72

Administrationschef

Charlotte Ernst

89 12 43 55

Studievejledere

Dorthe Antonsen

89 12 43 64

Merete Hejl-Nielsen

89 12 43 65

Marianne Høgsgaard

89 12 43 65

Datavejleder

Kaare Petersen

89 12 43 62

Bibliotekar

Christian Bech Sørensen

89 12 43 68

Årsskriftredaktion

Lars Serup Nordam

Fotos

Morten Hymøller Laursen

DK Foto

Grafik og produktion

Outsource dk

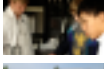
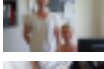
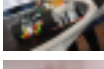
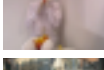
Oplag

1.400 eksemplarer

Årets skæve gang

Indholdsfortegnelse 2012

	Velkommen fra elevrådet	8
	Velkommen som ny elev	9
	ÅSG 2011 – stabilitet og forandringer	10
	Jackpot til ÅSG	11
	"Rock of 80's" - ÅSG musical 2012	12
	I finalen i Unge Forskere 2012	15
	Elevtalen dimissionen 2011	16
	1W på ekskursion til Tunø	19
	Dramatik på ÅSG	21
	Dannelsesrejsen	22
	Fredag, foredrag og en klimakommissær	24
	Kontakt til folkeskolen	26
	Idræt	28
	Velkommen til to nye uddannelsesledere...	29
	Studiekreds med Lego-robotter	30
	ÅSG Billedkunst	31
	Om at fare vild	33

	2u's magiske rejse til London	35
	Bygninger og ydre arealer 2011-12	36
	Julestilkonkurrencen 2011: "Familie"	39
	Reportage fra Skolefesten	41
	Årets skolefest	42
	Nærværskampagne: "Er du der?"	44
	Operation Dagsværk	45
	Satrup tur-retur	46
	5 år er jo næsten lang tid...	48
	Tak for kampen	50
	Elevforeningen	51
	ÅSG's venner	51
	Digitalisering - og hvad så?	52
	Elever på ÅSG	54
	Personalia	57
	Ansatte ved ÅSG	58
	Stueplan	69
	Kælderplan	70
	Ringetider	71

Velkommen fra elevrådet

Velkommen til et nyt skoleår på Århus Statsgymnasium, både til 1., 2. og 3.g'ere. Dette er starten på et nyt år med mange muligheder. Rammen er sat, men det, der er inden for rammen, kan du få indflydelse på. Mange idéer og initiativer sættes i gang. Alle kan medvirke, og der opstår nye bekendtskaber og muligheder, man ikke var klar over, at man havde.

I Elevrådet på Statsgymnasiet foregår der meget. Hvert år er der en mangfoldighed af værdier og ideer, som udvikles i løbet af året. Og netop nye idéer er af stor værdi i Elevrådet. Derfor er der altid mulighed for at oprette en gruppe med et bestemt formål.

Det kan være alt fra påskejagt til en Prag-tur for 100 mennesker, som blot er få af de mange arrangementer. Elevrådet fik etableret sidste skoleår, og alle er velkomne til at komme og bidrage med engagement og skaberlyst. Elevrådet

udgør på denne måde en stor del af skolen, som gør meget for det sociale liv. Men Elevrådet har også repræsentanter i skolebestyrelsen og i udvalg med de ansatte og skolens ledelse, hvor vigtige beslutninger om bl.a. skolens profil, studieretningslinjer og internationalt samarbejde for skolen bliver taget.

Vi starter året ud med den årlige hyttetur, hvor der er mulighed for at danne nye grupper og genoprette gamle. Vi ser frem til et nyt år med et håb om, at mange nye ting fortsat vil opstå. Vi vil gøre vores bedste for at være med til at videreudvikle dette gymnasium. Det har I også muligheden for!

På vegne af Elevrådet

Elevrådsbestyrelsen

Laurids 1q, Morten 1z, Mia 2m, Terese 2m, Hannah 1z, Tor 1m, Anna 2a, Nanna 2h og Dina 1u

Velkommen som ny elev

Efter sommerferien skal du begynde i 1g her på Århus Statsgymnasium. Vi ser frem til at tage imod dig og de mange andre, som har valgt at tage en studentereksamen her hos os.

At begynde på gymnasiet er ikke bare som at begynde på en ny skole. Du får nye kammerater og nye lærere, men du får også nye fag, du skal lære nye måder at arbejde på, og du bliver i højere og højere grad selv ansvarlig for din uddannelse og din personlige udvikling.

Du har på forhånd tilkendegivet, hvilken studieretning du foretrækker. Det første halve år er imidlertid et grundforløb, hvor alle elever har stort set de samme fag. I december skal du bestemme dig endeligt for, hvilken studieretning du vil fortsætte i. Dermed beslutter du dig for, hvilke fag du har en særlig interesse for, eller vil gøre dig særligt dygtig inden for. Også i studieretningerne vil det dog være sådan, at over halvdelen af fagene er fag, som alle elever skal have uanset valg af studieretning.

Formålet med studentereksamen er at forberede dig på videregående uddannelse på en sådan måde, at du er klar til selv at gå videre i uddannelsessystemet, når du om tre år forlader Århus Statsgymnasium med et studentereksamensbevis i hånden. Du skal altså videreudvikle dig fra at være elev til at være studerende. Ud over, at du vil komme til at udvikle dig rent fagligt, vil du opleve, at du også vil udvikle dine evner til at arbejde både selvstændigt og sammen med andre, og at ansvarlighed, kreativitet, kritisk sans og evne til at opsøge viden er noget, der til stadighed skal arbejdes med. Det er ikke altid let, og det er slet ikke noget, der bare kommer af sig selv.

Vi lover at gøre alt, hvad vi kan, for at du kan få et godt gymnasieforløb. Vi anstrenger os hver eneste dag for, at Århus Statsgymnasium bliver ved med at være et godt sted at lære og et godt

sted at være. Og det gør vi sammen med eleverne. Så det er vigtigt, at du også hjælper til, at du ligesom lærerne engagerer dig og deltager aktivt i undervisningen, og at du i den udstrækning, du kan, udnytter de mange muligheder, der er for at engagere dig i skolens liv uden for selve undervisningen: elevråd, musik, filmklub, skoleblad, revy, musical, idræt og de mange andre aktiviteter, der arrangeres i løbet af skoleåret. Dertil kommer naturligvis studieturene, skolefesterne og fredagscaféerne, som er med til sammentømre det sociale fællesskab, der også er et vigtigt kendetegn for vores skole.

Jeg ønsker dig velkommen som ny elev. Jeg håber, at du her på Århus Statsgymnasium får tre gode år, som bliver udbytterige for dig, og som du altid vil huske tilbage på med glæde.

Dorte Fristrup
rektor

ÅSG 2011 – stabilitet og forandringer

Den 1. februar tiltrådte Dorte Fristrup som rektor, og dermed blev der genskabt en ledelsesmæssig stabilitet i forhold til det turbulente 4. kvartal af 2010. Bestyrelsen fik hurtigt i løbet af 2011 meget klare

beviser på, at Dorte er den kompetente og visionære nye rektor, der kan videreføre og udvikle ÅSG's mange kvaliteter, som bestyrelsen havde ønsket.

4. kvartal 2010 viste ganske klart, at der var behov for styrkelse af ledelsen på ÅSG. Dette behov blev ikke mindre, da Birthe Rasmussen i foråret 2011 meddelte, at hun ønskede at stoppe i slutningen af 2011. Birthes meget store indsats på it- og planlægningsområderne, de kommende års byggeri og det pres, der i øjeblikket er på ressourcerne i den offentlige sektor, kræver lederskab, prioritering og behov for synlighed. Blandt andet på den baggrund blev der i 2011 ansat to nye uddannelsesledere.

Også i foråret 2011 var elevsøgningen til gymnasierne i Aarhus ekstraordinært stort, 8 % flere i forhold til 2010, som igen var 8 % højere end 2009. Det er markante stigninger, som ikke bare kan forklares af demografien; det skyldes i høj grad det almene gymnasiums popularitet i disse år. Søgningen til Statsgymnasiet slog alle rekorder, og ÅSG blev det mest søgte gymnasium blandt Aarhus-gymnasierne i foråret 2011. I samarbejde med ledelsen besluttede bestyrelsen derfor ekstraordinært at starte med 11 hold i august 2011. Faktisk var der basis for at oprette mellem 12 og 13 hold;

men i bestyrelsen er vi af den faste overbevisning, at der er brug for stabilitet i antallet af hold og dermed økonomien på lang sigt. Med en sådan søgning var det selvfølgelig også fristende at udvide byggeplanerne; men i bestyrelsen tæller en stabil og god bundøkonomi på lang sigt mere end kortvarige hurtige gevinster, der kunne risikere at kompromittere den høje kvalitet af uddannelserne på ÅSG.

Midt i den travle dagligdag blev der også tid til at komme videre med det planlagte nybyggeri og udbedring af AT-påbuddene. I december 2011 kunne ÅSG sende et arkitektforslag i udbud, der respekterer de fredninger, der påhviler ÅSG, og det forventes, at første spadestik kan tages i juni 2012. Det færdige nybyggeri på knap 2500 m² forventes at være færdigt ved undervisningsstart i august 2013. Det er ligeledes bestyrelsens klare forventning, at nybyggeriet, udbedringer af AT-påbud og øvrige forbedringer af bygningsmassen også vil sikre en stabil og sund økonomi på ÅSG efter 2013.

Selv om forandring jo i disse år er et rammevilkår, er det lykkedes - gennem godt sammenhold, samarbejde og hårdt arbejde - at sikre stabilitet på ÅSG. Jeg vil på bestyrelsens vegne rette en stor TAK for et godt 2011 til alle elever, lærere, administrativt personale og den daglige ledelse på ÅSG. Et velfungerende arbejde i bestyrelsen er helt afhængigt af jeres indsats.

P.b.v.

Peder Østergaard
bestyrelsesformand

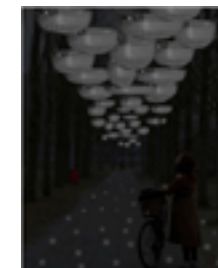
Jackpot til ÅSG

Statsgymnasiets billedkunst- og designelever ryddede i år bordet for præmier i den landsdækkende konkurrence Design din by. Konkurrencen er for alle unge mellem 15 og 24 år og afholdes af Skov & Landskab ved Københavns Universitet. Konkurrencen sætter fokus på byrum, miljø og landskabsarkitektur. "Vil du være med til at forme fremtidens byer?" lød opfordringen fra konkurrenceudbyderne i starten af 2012. Vi sagde selvfølgelig "ja tak" og udfyldte skemabrikker med forløb i byrum:

De fleste af skolens billedkunst- og designelever har deltaget med projekter, og de to 1g-billedkunsthold på c-niveau har slået to fluer med et smæk, idet Design din by-projektet samtidig er deres kreative eksamensprojekt til sommer. I undervisningen har alle hold arbejdet med temaet "Byens form", og hvad der gør et byrum rart, sjovt og udfordrende at være i. Som faglærere udvalgte vi Gellerupplanen og de bynære havnearealer i Århus, og alle har været på research, udstyret med kamera og arkitekturteori om "stedets ånd" og efterfølgende ideudviklet, skitseret, argumenteret og præsenteret. Åbenbart meget overbevisende, for ud af de i alt 230 anonymt indsendte forslag valgte dommerkomitéen for Design din by 2012 at give alle fire præmier til ÅSG-elever. 1. præmien på 10.000 kr. gik til en 1g elev fra billedkunst c, mens de to 2. præmier på 4.000 kr. gik til to 3g'ere fra designholdet og to 1g'ere fra billedkunst c, og 3. præmien på 2.000 til endnu en 1g'er.

...og vinderne er

Rosalina Broberg Foroughipour (1z) fra holdet 1g bk/2 vandt simpelthen 1. præmien og dermed 10.000 kr. for sit arkitekturprojekt til Gellerupparken: "Facade der forandrer". Rosalina kombinerer fantasi og realisme i sit forslag, der går ud på at bryde Gellerups firkantede, monotone og upersonlige betonblokke ved at tilføre et stænk østlig magi, lidt kolonihave, flere planter, former og materialer til facaderne på blokkene på Gudrunsvvej.

Anemone Risborg Rasmussen (3a) og Emilia Nejtabakhsh (3y) fra 3g design vandt 2. præmie for deres poetiske Gellerupprojekt, hvor de arbejder med at indføre inspiration fra 1001 nats eventyr og gøre det mere trygt, livligt og sanseligt at færdes på Gellerupparkens stier. Det gør de ved at overdække stierne med et mønster af hule "lys/lydskele", der "spiller" i regn- og blæsevejr og laver lysmønstre på stierne i solskin og mørke.

Også Karla Birk Andersen (1u) og Ditte Torlyn (1u) fra 1g bk/1 fik 2. præmie for deres redesign af havneområdet ved Bassin 2 ved Toldboden i Århus, hvor de har skabt et nyt attraktivt byrum med fokus på urban natur. Deres ide om en oase, hvor kunstnerisk udfoldelse, bevægelse og nydelse mødes, byder bl.a. på rum af glas, en skyline af vedbend, multibane og vandløb.

Amalie Hyldgaard Nielsen (1u) fra 1g bk/1 vandt 3. præmie for sit essay, hvor hun med inspiration i aztekerrigets første bysamfund Tenochtitlan udvikler havneområdet ved Bassin 2 med udgangspunkt i at integrere naturens processer i arkitektur og byrum, og hvor naturens former, harmoni og vildskab bliver medskabere af et nyt dynamisk sted, hvor havnefronten markerer en start frem for en afslutning.

De dygtige vindere fik overrakt præmier den 11. maj på Københavns Universitet.

Bonnie Bay Andersen, Helle Due Pedersen
og Janne Yde

"Rock of 80's" - ÅSG musical 2012

Det hele begyndte en varm september eftermiddag. Skoleåret var lige begyndt, og vi var stadig kåde efter sommerferiens festivaler, og hvad der her tilhører. Ved klaveret i musiklokalet sad Birgit og Jytte som to X-factor-dommere, der allerede befandt sig i 80'ernes rockstemning, i færd med at spotte solister til det igangværende skoleårs musical.

Fremmødet til dagens musicalaudition var stor, hvad enten det var som solist eller musiker - man kunne tydeligt mærke, at Statsgymnasiet var blevet udvidet med fem musikklasser i forhold til de tidligere tre. Desuden var der et hav af tilmeldte dansere, korister, blæsere og kostume- og kulissefolk.

Efter efterårsferien blev rollerne offentliggjort, og vi var begge glade for at være blandt de, der skulle være solister. NU kunne øvningen begynde!

Øvningen af musicalnumrene var det eneste, der holdt os oppe i den mørke tid, der ellers var fyldt op med SRP og afleveringer til over begge ører, og i januar måned blev det hele endelig sat sammen. Tre weekender i træk samledes lidt over 80 engagerede elever og lærere, der havde sat sig for at rejse tilbage til en støvet, spændende og meget mere sexet tid: 80'er-rocken havde for alvor indtaget ÅSG.

Alle gik rundt med parykker, der blev skrålet gamle hits på gangene, og lærerne delte ud af deres personlige erfaringer under instruktionen af skuespillet. På trods af både EM-håndboldfinale, snevej, folk der ikke kom til tiden og de mange tråde, der skulle samles, så blev der øvet igennem i disse weekender fra morgen til aften. Underlige replikker og der-tilhørende kollektive grineflip gav en helt unik stemning og fællesskabsfølelse på tværs af år-

Musical 2012

gange og klasser. Nye venskaber blev dannet, grænser blev overskredet, og udfordringer taget op - der skulle både fremføres en lapdance, tre par af blandet og samme køn skulle kysse på scenen, og visse folk iførte sig frivilligt meget tætsiddende tøj til stor underholdning for publikum. Der var guld, glimmer, babyolie, strittende pandehår, nitter og forvrænget guitar over det hele, og Per udbrød glædestrålende om en sort, langhåret paryk: "Sådan noget hår havde jeg også engang!"

Det hele kulminerede i tre forestillinger, og ikke én af dem var ens. Skuespillet udviklede sig undervejs, hvor uheld og spontane indfald blev dyrket, og musikerne blev sat på en prøve med skuespillernes timing. Det hele var så stor en kliché, at vi var ved at brække os over det - men vi ku' li dét, ku' vi! Publikum var flade af grin. Vi var flade af grin. Og den musiske præstation var i top. Efter den sidste forestil-

ling var der fest, hvor folk fortsatte i bedste musicalstil, og flere af sangene nåede nye højder. Personligt havde vi det sådan, at det skulle blive ved for evigt - det gjorde det ikke. Men når vi husker tilbage på musicalforløbet, er det med smil på læben og en følelse af virkelig at have været med til at skabe noget fedt.

Så her på falderebet er der for os ikke andet tilbage end at opfordre alle nye elever til at deltage i kommende teaterkoncerter og musicals. Det tager tid og energi, men det er afgjort dét værd!

Anemone & Simone, 3a.

I finalen i Unge Forskere 2012

Den 30. april 2012 blev Unge Forskere finalen skudt i gang på Aarhus Universitet. 24 projekter fra gymnasieskolen var sluppet igennem nåleøjet og stod nu og ventede på juryens afgørelse. Eventyret startede, da jeg i januar 2012 blev opfordret til at sende mit studieretningsprojekt om Einsteins Specielle Relativitetsteori ind til konkurrencen Unge Forskere. Nu var projektet jo skrevet, så hvorfor ikke forsøge at vinde med det? Konkurrencen modtog 1500 projekter, og 100 blev udvalgt til at deltage i semifinalen.

I slutningen af marts drog jeg derfor af sted til Naturvidenskabernes Hus i Bjerringbro. Efter tre juryrunder og en lækker frokost kom afgørelsens time. I en tilfældig rækkefølge blev deltagerne til finalen råbt op - mit projekt blev nævnt som det sidste, så jeg fik lov til at nyde spændingen ekstra længe.

Et par dage efter semifinalen modtog jeg en mail, hvor jeg blev inviteret til at deltage i en innovationscamp midt i april på Mærsk Mc-Kinney Møller Videnscenter på Sorø. Campen blev et af højdepunkterne i forbindelse med Unge Forskere - at være der var en præmie i sig selv! Vi hørte spændende oplæg om idéudvikling og formidling, talte med konsulenter, der normalvis havde en timeløn på flere tusinde kroner, kørte ræs på seg-ways og fik en super forplejning på Frederik VI's hotel. Og ikke mindst skabte vi venskaber på tværs af projekterne.

Da jeg kom hjem fra campen, havde jeg to uger til at optimere mit projekt. Jeg havde fået mange nye idéer, og efter at have set de andres projekter vidste jeg, at jeg skulle arbejde intenst, for der ville blive kamp til stregen!

Finalen lå mandag den 30. april, og endelig blev det "dagen før dagen". Alle finaledeltagere mød-

tes på Scandic Hotel på Park Allé, og sammen tog vi op på Aarhus Universitet for at stille projekter op. Søauditorierne summede af liv. Sidst på eftermiddagen indtog vi Steno Museet, og selvom man som "indfødt" havde været der en del gange, var det endnu en unik mulighed for at lære flere at kende. Om aftenen stod programmet på buffet på hotellets restaurant, konditorkager, nanoshow og en appetitvækker fra tidligere års vindere, der for-

talte om de internationale konkurrencer, de havde været med i.

Endelig blev det afgørelsens dag. Fra klokken 9 til 12 var der dommerbesøg. De var meget engagerede og begejstrede for mit projekt - men sådan havde alle deltagerne det, så intet var sikkert endnu. Juryens døre blev lukkede, og imens åbnede Universitetet op for familie, venner og andre interesserede. Klokken 14 startede præmieoverrækkelsen. Lise Rønne var konferencier, og HKH Prins Joachim bød os velkommen med ordene: "Det er en sejr, at I alle er kommet så langt, og det er sådan nogle som jer, Danmark har brug for". Vi måtte dog væbne os med tålmodighed, for først var der taler fra sponsorerne og underholdning ved FysikShow-Aarhus. Til sidst blev spændingen udløst. 4., 3., 2. og 1. pladsen blev fordelt sammen med rejser rundt i hele verden, men desværre fik jeg ikke en placering.

Mit eventyr i Unge Forskere var ved at lakke mod enden, men selvom det kunne have været enormt spændende at vinde en rejse til Kina og 25.000 kr., var det ikke det vigtigste for mig. Bare det at være kommet så langt i konkurrencen og lære så mange nye mennesker at kende var en præmie, der ikke kan måles i penge eller andre gaver.

Maria-Louise Røn Kobberø, 3y

Elevtale dimissionen 2011

"I et lille rundt hus med et rundt vindue i og en lille trekantet have til, boede der en mand. Ikke langt fra huset var der en sø med en mængde fisk i, som manden fangede og solgte i byen. En nat vågnede han op ved at høre en frygtelig larm, og han begav sig af sted i mørket for at finde ud af, hvad der var i vejen. Han løb ned ad søen til. Først løb han sydpå. Her snublede han over en sten, som lå midt på vejen, og lidt efter faldt han i en grøft, kom op igen, faldt i en anden grøft, kom op igen, faldt i en tredje grøft og kom til sidst også op af den. Han forstod nu, at han havde taget fejl, og at larmen ikke kom fra denne kant, og han løb tilbage mod nord. Men da han var der, mente han igen at høre, at larmen kom sydfra, og han løb samme vej tilbage. Han snublede først over en stor sten, som lå midt på vejen, og lidt efter faldt han i en grøft, kom op, faldt i en anden grøft, kom op, faldt i en tredje grøft og kom til sidst også op af den. Nu kunne han bestemt høre, at larmen kom fra enden af søen. Han styrtede da derhen og så, at der var en stor lækage i dæmningen her, og at alt vandet, og fiskene strømmede ud gennem hullet. Han tog da fat på at stoppe lækken til, og arbejdede på det hele natten og først da

hans arbejde var færdigt, vendte han tilbage til sit hus og gik i seng. Da manden nu vågnede næste morgen og så ud af sit vindue, hvad så han da? En stork."

Meget sigende hedder denne fortælling af Karen Blixen "Livets vej". I denne eksistentielle fortælling – ovenstående var blot et uddrag – minder Blixen os om, at omveje også er veje, og at fejltrin også er trin på dét, der

skal blive til livets vej. En vej, vi først kan se, når vi står på én af livets yderste dage, hvor vi kan vende os om og se den bugte sig gennem landskabet – med alle dens genveje, omveje, krumspring og blindgyder. For vi er ikke altid selv herrer over, hvorledes vejen skal bugte sig fremadrettet – det eneste vi kan holde os for øje, er at vejen formes og bliver til som vi går. Således må man, selvom man fagter i blinde og forvirring frem for sig, besidde troen på, at den vej, man har betrådt, før eller siden skal blive til et livsprojekt. Og livsprojektet er ikke nødvendigvis dét, man skuer i fremtiden og drømmen, men vejen i sig selv. Det er dog også vigtigt, at have et mål for sin rejse – for ellers er det svært at komme nogen vegne overhovedet.

Derfor vil jeg nu gerne snakke om os. Studenterne. De tidligere 3g'ere. De tidligere 2g'ere. De tidligere 1g'ere. Smag lige på det et øjeblik...

Tre år, der har flyttet så meget. Også vi blev vækket midt i vores bekvemmelighed – folkeskolen, efterskolen, high school og hvad man ellers har brugt tiden på. Også vi satte os for en

Studenter 2011

dag at kunne sidde her, med huen på hovedet, eksamensbeviset i hånden og kammeraterne ved vores side. Også vi var beredte på at tage en udfordring op. Også vi har haft et slidsomt arbejde, lad der ikke være tvivl om det: Arbejdsuger tæt på et fuldtidsjob (og så dag til dag-lektierne udover). Massevis af opgaver. Og massevis af nye bekendtskaber, der skulle klemmes ind mellem det hele. Også vi har haft forhindringer: Store opgaver har skullet ryddes af vejen, eksaminer har skullet forceres, og der har da også været små sten i skoene af og til. Og vi er snublet og endt i dybe, sorte huller, det virkede næsten umuligt at komme op af. Og vi har kæmpet os op, for blot at blive sendt ned igen. Kæmpet os op. Og sendt ned igen. Uger med så ubegribeligt mange afleveringer, aftaler og lektier. Uger, der blev taget én dag ad gangen, for at de kunne overskues. Også vi har været udsat for kringelkroge: Jeg kan for eksempel nævne AT. Der blev løbet lidt rådvildt rundt, søgt i øst og vest, og det var ikke altid et lige kønt syn. Også vi har med andre ord løbet, snublet, faldet, styrtet, kommet op igen og vi har *"arbejdet på det hele natten og først da hans arbejde var færdigt, vendte han tilbage til sit hus og gik i seng."* Vi har med andre ord fortalt og tegnet vores egen stork.

Men nu kunne man tro, det måske skulle til at være færdigt, men hvis det er én ting, der præger vores tid, så er det rationaliseringen – og det kan sommetider godt gå ud over et idealiseret billede som en "studenterstork" nu engang er. Så måles og vejes skal den, inden vi kan gå herfra, for er en todimensionel stork i menneskeskikkelse overhovedet flyvedygtig? Der er naturligvis en række parametre, og vi kan starte med at se på det første parameter: Vægten. Her har jeg gjort noget lidt utraditionelt på denne traditionelle dag og medbragt min viden. Dén viden, vi har tilegnet os gennem disse tre år er lidt uhåndgribelig, derfor har jeg taget den med i form af mine håndskrevne noter. Man kan

nemlig sige, at da vi startede, måtte vi slå op i noget skrevet for at finde svar på spørgsmål. I dag skulle det skrive – meget gerne – være lagret på den mentale harddisk. Derfor kan vi med rette skille os af med 1,4 kilo matematisk dødvægt, 2,2 kilo engelsknoter om do-omskrivninger, 700 gram filosofiske overvejelser, og inden man har set sig om, er man sluppet af med i alt 16 kilo notaters rene dødvægt, der ideelt set ikke længere er brug for at slæbe rundt på. Så meget desto lettere kan vi gå videre til næste parameter: Vingerne. To et halvt års ølindtag og stillesidende arbejde forsøgte Undervisningsministeriet at kompensere for ved at indføre et obligatorisk træningsprojekt i idræt. Helt ærligt, så bevirkede det nok ikke et voldsomt boom i muskellmassen blandt os – i hvert fald ikke nok til, at jeg ville kunne holde mig svævende. Til gengæld sagde Strunge i digtsamlingen *Væbnet med vinger*, at "Væbnet med disse / ordenes vinger / står jeg / parat til at svæve". Det var i sagens natur en smule tragikomisk, så for at være helt sikker på, at vores "ordenes vinger" skulle kunne bære, når vi kastede os ud fra "krystaltårnet", har skolen således budt os at bruge 21 døgn på at skrive afleveringer. Igen, måske en smule uhåndgribeligt, men hvis I nu starter i aften den 24. juni kl. 24.00, vil I skulle lave afleveringer uafbrudt indtil den 16. juli. Men så skulle de vinger også være på plads, ikke?

På baggrund af disse parametre er storken for mig at se fuldt ud flyvedygtig. Vidende og veltrænet, fuld af ungdommens vitalitet. Og som bevis herpå har vi i dag hejst det røde og hvide flag – og vigtigst af alt, så lader vi i dag vores isser pryde af storkens farver, når vi ifører os vores røde og hvide huer.

God flugt og rigtig god vind – jeg håber, vi mødes derude i det blå.

Taus Toft Christiansen, 3d

1W på ekskursion til Tunø

Udforskning af forskellige blomsterarter

Muligvis æg fra en strandskade

Torsdag d. 3. maj drog vi 1w'ere og vores biologilærer Lisbeth fra Rutebilstationen klokken 07:45 præcis og satte kursen mod det smukke, idylliske Tunø. Der var ikke brug for opsendinger af mariehøner, da vejret var fantastisk! Efter en frisk og latterfyldt tur med Tunøfærgen ankom vi endelig til Tunø. Et lille stop ved den lokale købmand, og vi var nu godt rustet til at vandre øen rundt. Vi fik mulighed for at udforske et par æg, som Emma nær havde trådt på – hun tilkaldte straks den entusiastiske Lisbeth, som fortalte, at vi muligvis havde at gøre med æg fra strandskaden. Vi gik langs stranden, hvor vi undervejs skulle putte ting i poser, som vi fandt interessante (gerne blomster), som senere kunne efterforskes nærmere, når vi skulle i gang med cirkelanalyse.

Vi gik og gik, men med højt humør og friskt bentøj, mens vi spottede masser af moræneaflejringer og spændende fugle, fx den sjældne alkefugl, tejsten. Efterhånden som vi havde slentret i nogen tid, da begyndte maverne trods alt at knurre lidt, og nogle klager blev der da også hørt. Så vi besluttede os for at slå lejr og opsætte vores tag-selv-bord, hvor hver og en fra klassen havde medbragt noget spiseligt. Der lød stor begejstring mht. maden, og inden længe blev det også besluttet, at vi behøvede en lille morfar, inden vi atter skulle videre. Andre (specielt Jonatan og Søren) var dog ikke af samme opfattelse og gav blandt andet show i tomands-vejrmølle og andre former for gymnastiske øvelser.

Efterfulgt af endnu en lang traveperiode, blev det tid til den såkaldte cirkelanalyse, så vi slog lejr ved et smukt græsareal. Forsøgets formål var at se, hvor hyppigt diverse græsarter og blomster forekom ved 10 kast af en metalcirkel over skulderen. Ved hjælp af vores bog kunne vi identificere hver enkelt art - de arter som ikke kunne bestemmes, puttede vi ned i

Udfyldning af hyppighedstabel til cirkelanalysen

Tag-selv-bord – sultne W'ere

poserne - de skulle defineres i næste biologi-time. Det var anskueligt, hvilke arter der forekom hyppigst, og det interessante spørgsmål er så: "Hvorfor forekommer disse hyppigst"? Det er en af de spændende ting, som man kan få lov til at udforske nærmere.

Det var nu blevet tid til endnu en af de mange goder ved at være på disse biologi-ekskursioner, nemlig en lille havdukkert for de mest friske. Koldt var vandet, men det afholdt dog ikke de fleste fra at springe i. Forfriskende og sjovt var det. Dernæst stod den på kagespising som en fantastisk afslutning på denne vellykkede ekskursion til Tunø.

Det er ekskursioner med lærere som på denne, der gør det fedt at have biologi på B-niveau! Man får nogle fede oplevelser og sjov læring som supplement til undervisningen hjemme på skolen. Turen var mere end blot en tur, hvor undersøgelser og indlæring var sat i fokus – det sociale var i høj grad i centrum. Og hvad er mere fedt end en undervisning, hvor man bagefter kan sige til sig selv "det var en fed undervisningsmetode, som har resulteret i en herlig oplevelse, hvor jeg samtidig virkelig lærte noget!"

Emilie Sataslaatten, 1w

Dramatik på ÅSG

Med enkelte afbrud har forskellige fag de senere år fået plads i årsskriftet til at præsentere sig selv. I år er turen kommet til dramatik – og ÅSGs lærer i dramatik, Mette Riis.

Dramatik er et af de fire kunstneriske fag og som sådan et af de få fag med en praktisk-fysisk dimension i gymnasiet. Faget udbydes i 1g som kunstnerisk fag og i 3g som C-niveaufag og afsluttes begge steder med mundtlig eksamen.

Min interesse for at undervise i faget dramatik udspringer oprindeligt af mange års optræden i gøgler- og akrobatikgruppen "Frue, flæsk og bøffer". Det gav mig lyst til at arbejde med teater, krop og udtryk og videregive nogle af de fantastiske oplevelser, jeg selv har haft med teater formidlet til elever.

Faget dramatik har både en teoretisk og en praktisk side, og i den sammenhæng er jeg nok, hvis jeg skal være helt ærlig, mest praktiker. Den teoretiske side af faget består dels af teaterhistorie og dels af forestillings- og realisationsanalyse. I forbindelse hermed er vores dramahold af og til ude og overvære teaterforestillinger – alt fra *Jeppe på Bjerget* til gadegøgl. Udover at stykkerne bruges i analysesammenhæng, tjener de også som inspi-

ration for de mange små projekter, eleverne selv laver. I timerne arbejder vi bl.a. med kropssprog, improvisation, samspil, verbalteknik, tekstrealisation og billedskabende udtryk.

Eleverne laver en række små spil, hvor de instruerer hinanden og lærer at give og modtage kritik, hvilket i begyndelsen kan falde mange elever svært. Men gennem arbejdet med drama og det kropslige udtryk lærer eleverne at se sig selv udefra, og selvom det kan være grænseoverskridende, er det meget udviklende at give slip på sig selv og turde stå på scenen.

Dramaundervisningen afsluttes med et eksamensprojekt, hvor eleverne har meget frie tøjler, og hvor de f.eks. som i år kan invadere skolen med forskellige performanceforestillinger.

Her er det skønt at se eleverne udfolde deres kreative evner, sætte fantasien i gang og samarbejde om det. Det er SÅ sjovt og givende at være dramalærer.

Mette Riis

Dannelsesrejsen

For to år siden sad jeg i det, vi dengang kaldte to-sprogscafeen, og hjalp en indvandrer-dreng med at skrive dansk stil om ”Jylland mellem tvende Have”. Det var, skulle det vise sig, ingen let opgave – hverken for ham eller mig.

Hvad betyder ”Vildt i vest med klittag sandet / løfter sig i bjerges sted”? Tja, det er ikke godt at vide, især hvis man aldrig har været ved Vesterhavet selv. I løbet af den tid, vi sad og baksede med digtet, gik det op for mig, at vanskelighederne ikke bare var sproglige, de var også geografiske. Eller sagt på en anden måde: Den opgave, der tog sig ud som en prøve i dansk sprog og litteratur, var i virkeligheden lige så meget en prøve i dansk Landeskunde.

Jeg har selv været både ud- og indvandrer, nemlig til det herlige lille land Luxembourg, hvor jeg i ni år fungerede som dansklærer for danske gymnasieelever. Heller ikke de havde altid et førstehåndskendskab til deres nye land - eller det gamle for den sags skyld. Når man sådan bryder op fra et land og en kultur og skal etablere sig et nyt sted, er ikke bare sprog og offentlig forvaltning et mysterium, der skal afdækkes. Alt det usagte, de forestillinger, det nye lands indbyggere gør om sig selv, de billeder, de har som fælles reference om deres land, må man tilegne sig efterhånden, og dem slår man ikke lige op i Karnovs. Det kan tage år, det kan tage et liv, det kan tage generationer at lære.

Bag opgaven om ”Jylland mellem tvende Have” lå en forventning om, at de sproglige udtryk skulle tænde bestemte billeder hos eleverne. ”Vildt i vest...”: Vesterhavet, ”højland med skovensomhed”: egnen omkring Ry og Silkeborg. Det ved jeg godt, for jeg er dansker, og har jeg ikke været der selv, kender jeg nogen, der har, eller jeg har set et fjernsynsprogram. Eller nogle billeder. I 1800-tallets første halvdel rejste danske malere og digtere rundt i Danmark og beskrev det Danmark, der var, og som de ønskede, vi skulle kende. Det var i første omgang de østdanske småbakkede landskaber med stråtede bøndergårde og hvidkalkede kirker, det vidunderlige møde mellem hav og land, hvor ”bøgen spejler / sin top i bølgen blå”, som der står i nationalsangen. Lidt senere fik man øjnene op for de dengang vilde landskaber i Vestjylland. Disse steder er, sammen med Kø-

benhavn og billedet af den pussenukede lillebys bindingsværk og toppede brosten, kondensatet af vores fælles bevidsthed om Danmark.

Hvordan lærer man en indvandrer, hvis møde med Danmark er præget af (det sandere billede af) traurige forstæder, gigantiske trafikinstallationer og det mekaniserede landbrugs kornørkener? Man kan jo gøre, som vi altid har gjort: tage på søndagsudflugt. Det er den enkle tanke bag dannelsesrejsen, et tilbud primært til Statsgymnasiets tosprogede elever: Se Danmark, sådan som vi gerne vil se det, og som vi tror, håber, drømmer om, det ser ud. Tanken er at gennemføre en treårig turnus, hvor vi hvert år tager på en udflugt til det Danmark, der er vor fælles bevidstheds kontrapunkt: Det vilde Vesterhav, Østdanmarks kulturlandskaber og København.

I år gik turen til Skagen. Søndagsudflugten foregik en lørdag i april, hvor 28 elever med tre lærere drog mod den jyske halvøes nordspids for at lære Danmark lidt nærmere at kende. Vi var på Råbjerg Mile med en naturvejleder, spiste fisk på havnen, var på byvandring blandt byens gule huse og fik rundvisning på Skagen Museum. Vi dyppede tæerne i det iskolde vand ved Grenen, og inden vi klappede solen ned over et blæsende og råkoldt Gammel Skagen, holdt vi picnic ved den tilsandede kirke med elevernes medbragte aftensmad, stærkt præget af de forskellige hjemlandes kokekunst. Så fik vi lærere også en på dannelsen.

Oluf Lindberg

Fredag, foredrag og en klimakommissær

Connie Hedegaard var allerede i studietiden politisk engageret som bl.a. formand for Danmarks Konservative Studerende. Hun var medlem af Folketinget 1984-90 og blev sit partis politiske ordfører 1989-90. 1990-2004 arbejdede hun i medierne bl.a. som journalist på Berlingske Tidende. Ved regeringsrokaden i 2004 blev hun tilbudt posten som miljøminister, som hun straks accepterede. Ved valget i februar 2005 blev hun medlem af folketinget med et stort antal personlige stemmer. Connie var herefter klimaminister fra 2007-2010. I 2010 blev Connie Hedegaard tilbudt stillingen som klimakommissær i EU-kommissionen. Connie Hedegaard besøgte ÅSG på et månedsmøde i efteråret 2011.

Stemningen i festsalen er tilspidset. Klokken er 11:45, det er fredag formiddag, og 12-frikvarteret er så slut. 500 utålmodige elever og en spændt lærerstab. Vi er her alle af samme grund, vi afventer synet af personen, vi har ventet længe på. Sollyset titter lokkende frem ude bag de lukkede gardiner og opheder den allerede varme sal. Forestillingen om en lang weekend vibrerer helt nede fra gulvet og ud i fingerspidserne på de festglade elever. Bag mig kan jeg høre nogle drenge, der konspirerer om at pjække den sidste lektion efter det forestående månedsmøde. Jeg har svært ved at betrejde dem det, for lige nu virker weekenden uendelig langt væk. Samtaler bliver ført på tværs af lokalet, hvisken, sniksnak, glødende pc-skærme og mobiler, men i ét flænges salen af en øredøvende stilhed. Den stilhed, der plejer at opstå, før centrale personer gør deres entre. Skuffelsen er ikke til at skjule, vi må nøjes med rektoren, der formelt erklærer dette månedsmøde for begyndt. Samtalerne tages op igen, hvor de sluttede, folk synker tilbage i deres stole, og interessen forsvinder næsten ligeså hurtigt som den meldte sin ankomst.

Pludselig åbnes festsalens svære døre, og ind træder Connie Hedegaard med målrettede skridt.

Blitzen fra kameraerne tager ivrigt del i stemningen med det blændende farvespil, og festsalen bryder endnu engang ud i et spektakel af hujende elever. Strategisk velplacerede lærere sidder rundt omkring i salen tilbagelænet og vurderer tingenes udfald. Efter at tanken om Connie Hedegaards tilstedeværelse har forplantet sig, aftager larmen markant. Hun emmer af autoritet og myndighed, og det er ikke svært at fornemme, at vi har at gøre med en kvinde, der befinder sig i lignende situationer dagligt og trives i dem.

”Jeg er kommet her i dag for at fortælle om noget så usexet som det kedelige emne om, hvad sådan en EU-kommissær som mig laver”. Efter det udsagn drukner anspændtheden i latter, eleverne er solgt, isen er brudt, og foredraget er indledt. Den første halve del af foredraget koncentrerer sig om det formelle aspekt ved en kommissærs position, ansvar og i lange træk de processer, der foregår inden for EU's mure. Connie Hedegaard gør en inspirerende figur bag podiet med sine stærke taleevner, og hendes formidlingsstyrkende gestikulation. Connie redegør for sin rolle i EU-kommis-

sionen, hvordan hun besidder initiativretten, og hvordan hun sammen med de 27 medlemsstaters repræsentanter diskuterer, vurderer og udveksler holdninger inden for især emnet klima.

Efter 5 minutter har Connie lagt en solid bund i form af baggrundsviden om sin beskæftigelse, og hun bygger en bro over til det populære emne klimapolitik – den placeres i en konkret og hverdagsrelateret sammenhæng, som det er nemt at forholde sig til. Connie formår at udtrykke sig enkelt og nærmest væver et spind af perspektiveret, klimarelateret, journalistisk indhold, men holder sig selv i stram snor som en politiker, der er god til sit håndværk. Hun udtaler sig med gennemslagskraftige ord om Danmarks fremtid, og hvordan miljøbevidstheden inden for klima, luftforurening, bæredygtighed, ressourcer, vand mm. spiller en vital rolle for lille Danmark, såvel som for hele verden. Hun slynger de afsluttende ord ud: ”Verden flytter sig, og ansvaret er tidsløst” og indgyder både stolthed og en uægtelig følelse af ansvar hos de lyttende elever. Foredraget er omme, budskabet er krystalklart, og præ-

missen bliver slugt råt.

Herefter bliver bolden givet op, og klimakommissæren åbner ivrigt op for en dialog mellem hende og eleverne. Det første spørgsmål er fra en lyshåret 3g'er, der som den første brister 'the wall of silence'. Spørgsmålet går på et landbrugsanliggende, hvortil Connie svarer tilbage med et smil på læben og forsynet med respektfulde argumenter. Efterfulgt af 3 spørgsmål hæver Connie Hedegaard diskussion op på et overordnet plan, som åbenbarer et bredere spektrum af forståelse. Klokken er 14.00, og Connie forlader salen med bragende bifald, og besøget udødeliggøres med et smil til kameraet med Asger Jorns relief som baggrund. Af sted er Connie atter reserveret, endnu et gøremål kan krydses ud af kalenderen. Der er ingen tvivl om, at den sidste lektion vil være præget af tilstedeværelsen af Connies ord, og at al elektronik vil blive efterladt i tasken.

Henrik, Victor og Elias, 2h

Kontakt til folkeskolen

Gennem tiderne har vi inden for de naturvidenskabelige fag haft mange forskelligartede kontakter til og samarbejder med de nærliggende folkeskoler – specielt Gammelgaardsskolen – ud over de formaliserede brobygninger.

I år har jeg med udgangspunkt i et fælles kursus for gymnasie- og folkeskolelærere om talentpleje på Mærsk Mc-Kinney Møller Viden-center i Sorø arbejdet med 3 forskellige typer af besøg.

Først kom en 4. klasse og deres natur-og-teknik-lærer, Bent Andersen, fra Engdals-skolen på besøg i marts måned, og de ville gerne arbejde med vand. Derfor havde jeg forberedt nogle simple demonstrationsforsøg for at introducere vands egenskaber, hvorefter 4. klasses-eleverne selv fik lov til at eksperimentere lidt med vands egenskaber. Det var meget magtpåliggende for de små besøgende at holde frikvarter sammen med de store gym-

nasieelever, derfor skulle tiden passes. Efter pausen sluttede jeg af med flere vandforsøg med lidt mere knald og bang i samt en omgang jeopardy. Derefter drog lopperne ivrigt diskuterende af sted mod linje 15. Børn i den alder er nogle meget vidende og videbegærlige små lopper ...

Dernæst kom talenterne fra to 8. klasser på Gammelgaardsskolen sammen med deres fyik/kemi-lærer, Malte Andersen. Talenter skal forstås meget bredt, så kun de absolut mest forstyrrende elever fra de to klaser var blevet hjemme. I alt kom der 20 elever fra hver af de to 8. klasser. 1y tog imod eleverne – én klasse om formiddagen og én om eftermiddagen – og de havde forberedt materiale, oplæg og forsøg inden for 3 områder af kemien: polaritet, brandtrekanten og gasser samt en jeopardy-quiz omfattende alle 3 områder. Folkeskoleeleverne blev opdelt i grupper på 2-3 elever, som efter en nærmere bestemt plan

roterede rundt mellem de 3 områder af kemien og quizzen. 1y-eleverne var delt op i grupper på 3 elever, og denne overvægt af kloge gymnasieelever (3 mod 2) gjorde måske nogle af folkeskoleeleverne lidt beklemte. I hvert fald udtrykte mange elever i 1y i den efterfølgende evaluering, at det var vanskeligt at få 8. klasses-eleverne til at folde sig ud. Meningen var, at 8. klasses-eleverne hjemme på Gammelgaardsskolen skulle videreformidle deres nyerhvervede viden såvel teoretisk som praktisk til fx en 3. klasse. Især heksemel og eddikeraketen gav anledning til en ivrig snak på vej hjem – og det var heldigt, at vi havde stillads rundt om skolen, så Daniel let kunne hente de vildt flyvende raketter, der landede på taget.

Sidst i maj kommer en af 8. klasserne igen for at høre på oplæg om verdensbilledets historie. Det er afslutningen på AT 1.2, hvor 1w i fysik og historie har belyst, hvad der skete i renæssancen med opfattelsen af, hvordan ver-

den hænger sammen. Eleverne i 1w har parvis fået tildelt en overskrift på deres oplæg. Der er således 6 forskellige oplæg, der alle falder inden for det, som 1w har beskæftiget sig med i AT1.2. Folkeskoleeleverne deles i to lige store grupper, som hver kommer til at høre 6 oplæg. På denne måde får alle 1w-eleverne respons på såvel deres performance som deres faglige formidling.

Et spændende år! - og jeg er sikker på, at vi igen til næste år vil afprøve endnu flere former for kontakt og besøg.

Marianne Svenningsen

Idræt

Frivillig basketball på ÅSG 2011-2012

På ÅSG spiller vi basketball efter skoletid for alle elever, som har lyst. I år var der mange til træning, som både fik grinet og svedt, så det var en fornøjelse. Deltagelse er gratis og er et fast tilbud.

ÅSG deltog i skoleåret 2011-2012 i gymnasiernes basketballturnering med hele tre hold:

Pige A, som efter en forrygende indsats (2. plads i Jylland-fyn-stævnet) kom til finalestævnet i Svendborg og blev 4. bedste gymnasium i Danmark, kun overgået af Team Danmark-gymnasierne.

Drenge A, som desværre ikke kom til finalerunden i Svendborg på trods af en delt 1. plads i kvalifikationsstævnet.

Drenge B, som flot vandt det jyske stævne.

Vel mødt til den nye sæson.

Jens Winther

Onsdag aften- idræt

På ÅSG er det muligt for skolens elever at låne en gymnastiksal eller danse/træne fitness hver onsdag aften i vinterhalvåret. Der reserveres tid fra uge til uge.

I skoleåret 2011-2012 blev dette tilbud flittigt benyttet af mange elever. Der blev spillet volleyball, indedefodbold, hockey, basketball og badminton på tværs af klasser og årgange. Og der blev danset og trænet i kælderen, så ruderne duggede. Så hold øje med Elevinfo - her oplyser der om ledige tider.

Jens Winther

ÅSG til DM i drengefodbold

Holdånd, fight og god organisering fik ÅSG ubesejret igennem kvalifikationsturneringen i Region Midt (med 12 deltagende gymnasiehold). Undervejs i kvalifikationsturneringen blev det bl.a. til sejre over både lokalrivalerne fra Langkjær (2-1) og Bjerringbro (2-1) og uafgjort mod bl.a. Marselisborg og Aarhus Akademi.

DM-finalestævnet blev afholdt i Nykøbing Falster fredag den 28. oktober 2011 og trods en udmattende fem timers bustur tværs over Danmark, havde træneren store forventninger til holdets muligheder for at vinde DM.

Amagerkanerne fra Tårnby Gymnasium var dog hurtigere ude af starthullerne i den første kamp og kom hurtigt foran, og trods diverse store chancer i slutminutterne til ÅSG (der nævnes ingen navne) endte kampen 1-0 til Tårnby.

I anden kamp mødte et nu vågnet og velopløst ÅSG hold Fredericia, som vi fortjent bankede 2-0 – på to energimål af Christoffer Goul.

I sidste kamp i puljen mod Rødkilde kunne vi selv afgøre vores videre skæbne - en sejr skulle få os videre til semifinalen. Christoffer Goul bragte planmæssigt ÅSG foran i 1. halvleg, hvor Rødkilde blev udspillet. Træneren tænkte det forbudte ved halvleg: "Semifinalen er hjemme", men i anden halvleg fik Rødkilde udlignet. ÅSG satsede alt for at få scoret det afgørende mål, hvilket desværre gav huller i den bagerste kæde, og resultatet i et 2-1 nederlag. Øv, der var langt hjem til Århus trods en fin indsats.

Følgende spillere var med på holdet: Anders 3x, Joey 3x, Evrim 3x, Joachim 3x, Anders S 3x, Simon 3x, Martin 2x, Gihad 3x, Simon 2x, Christoffer Goul 3x, Pardi 3x, Simon 3x, Thomas 3x, Aryan 3x, Mathæus 1x og Frederik 2x.

Niels Svendsen

Velkommen til to nye uddannelsesledere...

- Hvad laver sådan én egentlig?

For knap et år siden fik ÅSG to nye uddannelsesledere: Mette Madsen og Henrik Rosleff. Mette kom fra en stilling som lærer på ÅSG, og Henrik kom fra en stilling som uddannelsesleder i Skive.

På ÅSG er der i alt fire uddannelsesledere, som både har egne arbejdsopgaver og som deles med resten af ledelsen om andre opgaver. Og hvad laver en uddannelsesleder så? Ja, der er mange forskellige opgaver: Rammeplaner, forældrekonsultationer, kalenderbegivenheder, elevoptag, klassedannelser, studieretningsoprettelser, elevarrangementer, eksamen, skema, valgfag og time-fagfordeling. Derudover er der samarbejde med teamlærerne, forsmøtssamtaler, udviklingsarbejde bundet til enkelte klasser, sanktioner og udvalgsar-

bejde – fx i forhold til samarbejdet med folkeskolen, skriftlighed, skoleprofilering, internationalisering, organisering af NV-forløb og festplanlægning. Der går også tid med evalueringer, møder og kurser. Og meget andet. Desuden har alle uddannelsesledere også undervisning.

Ofte har en uddannelsesleder følelsen af at have travlt hele dagen og så alligevel ikke helt have fornemmelse af, hvad der er blevet udrettet - opgaverne er mere langstrakte end de, der kendes fra undervisningen, hvor de opleves mere konkrete og afrundede. Desuden er der en del "brandslukningsopgaver", der kræver, at man afbryder planlagt arbejde og reagerer med det samme.

Ofte bærer jobbet også den udfordring, det er at være i et krydsfelt mellem elever, forældre, skolens personale, indre og ydre rammer. Så gælder det om at holde hovedet koldt

og vælge den løsning, der giver den bedst mulige undervisning for eleverne med den tid og de ressourcer, der nu engang er til rådighed.

Mette og Henrik er del af et ledelsesteam, der samarbejder godt og har det sjovt sammen. Og så er ÅSG jo bare en dejlig skole: Fordi der går nogle gode elever, der er socialt og faglig kompetente og er til at snakke med. Desuden er der en meget engageret lærergruppe, - de er gode undervisere og vil også deres elever som mennesker. Det er kendetegnende for ÅSG, det med, at vi vil hinanden.

Uddannelseslederne på ÅSG

Studiekreds med Lego-robotter

I foråret 2012 startede vi på ÅSG en studiekreds om robotter. Vi havde fået et tilbud fra Århus Universitet om at komme derop og lege med Lego-robotter i deres LEGO Lab, så vi havde ubegrænsede mængder af klodser, motorer og sensorer.

Eleverne fik mulighed for at lære, hvordan en robot bygges og programmeres - og en indsigt i, hvad robotter kan bruges til. Eleverne fik en mulighed for at være kreative inden for teknik; at have det sjovt med teknik. "Lego" betyder leg godt - det var leg på et højere abstraktionsniveau, end man normalt forbinder med Lego. I første omgang havde vi tænkt os, at det ville være passende med 10-15 elever, men det viste sig, at interessen var meget stor (enorm), så det var nødvendigt at udvælge nogle af eleverne. Det viste sig, at kun 1.g'erne havde mulighed for at deltage i vores første turnering, så udvælgelsen blev ikke svær.

Fredag den 30. marts deltog elever fra studiekredsen i en Lego-robot-sumobrydnings-konkurrence på Experimentarium i København. Konkurrencen blev afholdt i forbindelse med en afslutningskonference på "E-skills week", en europæisk konference, der har fokus på anvendelse af it. Eleverne havde inden da brugt 3 eftermiddage på Århus Universitets Lego Lab på at lære dels at bygge robotterne og dels at programmere dem. Det var en virkelig sjov oplevelse for dem.

To af eleverne fra Århus Statsgymnasium, Jacob Phan Christensen og Tan Quoc fra 1. y, var så dygtige, at de blandt de 70 deltagende elever vandt finalen efter en nervepirrende semifinal,...

Vi håber, at der næste år vil være en tilsvarende konkurrence vi kan deltage i, så flere kan prøve det.

Hele holdet fra ÅSG med vinderne Jacob Phan Christensen og Tan Quoc i forgrunden.

Indvejning af robotterne. Der var strenge regler for, hvordan robotterne måtte være.

Robotter til parade for TV2's fotograf.

ÅSG Billedkunst tog censureret udstilling på ARoS med storm

Ikke færre end 16 af vores billedkunstelever blev noget overvældede dette forår, da de blev kontaktet af ARoS med en helt særlig besked. Netop deres værk var blevet udvalgt til en vaskede censureret udstilling på museet.

Et dommerpanel af professionelle kunstnere havde ud af ca. 500 indsendte værker udvalgt 70 unge talenter til at udstille på CATCH12 - Junior Biennale: En kunstevent ARoS afholder hvert andet år. Overvældelsen blev ikke mindre, da eleverne blev inviteret op på kunstmuseet for at snakke med det udstillingsfaglige personale om deres værker og hvordan de bedst kunne fremvises.

Fernisering + udstilling + udstillingsbevis + Museumsprisen

Det hele kulminerede i ferniseringen på ARoS den 17. marts, og hver af eleverne modtog et officielt udstillingsbevis for deres deltagelse på den censurerede udstilling. Selve udstillingen var professionelt sat op i ARoS' Vestgalleri og kunne opleves en måned.

Efterfølgende fik en af vores elever endda den besked, at han havde vundet Museumsprisen: En pris ARoS uddeler til den unge kunstner, som besidder det største talent, ifølge museet.

CATCH12 - Junior Biennale handler om at være "Anderledes"

Forud for alt denne ståhej lå et stort projektarbejde, hvor de fleste af vores billedkunstelever

arbejdede med at fremstille værker til konkurrencen. Alle arbejdede de med biennalens overordnede tema: "Anderledes".

Men her stopper lighederne i værkerne også, for anderledes kan (og blev det selvfølgelig nok også) tilgås meget forskelligt. Det blev til myriader af udtryk og budskaber i mange forskellige medier: video, tegning, tegning på video, ler på video, aktion, skulptur, objekt, maleri og foto.

Fra ungdomsliv til verdens ulighed

Mange af værkerne var centreret omkring det at være ung og de problemstillinger, der ligger heri. Andre tog bredere, mere almenmennesskelige, kulturelle eller historiske problemstillinger op.

Matias Gulvad Jørgensen fra 2b fik optaget sit videoværk, hvor han helt hvidmalet, iklædt helt hvidt tøj og med hvide handsker sidder stille og roligt på en stol i et hvidt hjørne og spiser

6 appelsiner. Det tager ham godt 8 minutter. Imens spiller sangen U R MY SUNSHINE ultra langsomt. Det begynder meget civiliseret. Han piller og spiser appelsinerne langsomt og dannet. Men snart bliver konsumeringen vildere og mere primitiv, og mens han med voldsomhed fortærer de sidste appelsiner, afvasker saften den hvide maling omkring hans mund. Det ligner blod.

Ovenstående er et eksempel på et tankevækkende værk, der (for mig som historie- og billedkunstlærer) med meget få virkemidler og et gennemført koncept gengiver kernen i det asymmetriske magtforhold, der har præget vestens relation til "sin eksotiske anden": resten af verden. Den hvide mands ødelæggende forgabelse i det eksotiske – som stadig længe efter imperialismens tidsalder er aktuel set i lyset af fx Asiens turist-sex-industri.

Og værket blev da også udmærket med Museumsprisen.

Udstillingsdeltagere ved CATCH12 fra Århus Statsgymnasium

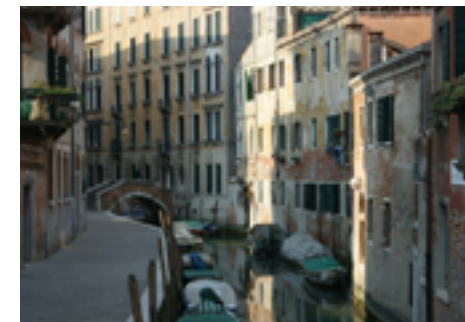
- Ann Maja Bøcker Simonsen og Sonja Morrell Lundorff, "When I grow younger", foto.
- Marie Louise Westring Hvidman og Nana Hæstrup Krogh, "Kvinde med lampehovedet", foto.
- Mille Josefine Mortensen og Emma V. Armstrong Hansen, "17", foto.
- Karoline Vestergaard Madsen og Kirstine Viftrup Mikkelsen, "Århus Midtby Kick-Ass", video.
- Michelle Trolle, Nanna H. Bengtson, Sara B. Nielsen, "Små ting der er forkert i verden", intervention i byrummet, aktion.
- Anne Kennedy Møller, "Disabled", "Melancholia", "Otaku", "Imaginary Friend", foto og objekt.
- Carl Lützen, skulptur.
- Klara Felicia Bergkvist Graah, tegninger.
- Matias Gulvad Jørgensen, "Uden titel (U R MY SUNSHINE)", video.
- Julia Jørgensen, "In an unexpected meeting", video.

Om at fare vild

"Det mest regelmæssige og rolige liv forløber uden gentagelser". Sådan hævder den italienske forfatter Italo Calvino, at det står til. Nærmere bestemt skulle det forestille at være Marco Polos beskrivelse af livet i havnebyen Smeraldina over for den mongolske kejser Kublai Kahn. Lige meget, det interessante er påstanden. I konflikt med sig selv og grænsende til det umulige. For så vidt jeg har lært, er gentagelse og regelmæssighed to skiver af samme ost. Måske kan man snakke om gradsforskel, men at sætte dem til at være hinandens modsætninger er nær sproglig blasfemi. Calvino er tilmed så fræk at lade postulatet stå helt alene uden skyggen af forklaring eller uddybning og grine én skadefryd op i ansigtet over den ravage, det forretter i vores ordnede danske hjerner. Altid har man fået at vide, at små børns hverdag skal proppes med alle de gentagelser, den kan bære, så den bliver så tryk og vant, som muligt er. Fast ejendom og stabilt job er jo noget nær en våd drøm for de fleste af os danskere. Derfor ryster det mig, at noget ubevidst i mig nikker genkendende til Calvinos påstand.

For noget, der må have været nær sytten dage siden, befandt jeg mig på studietur i Venedig. Jeg var alene, eller selvfølgelig var der andre mennesker, og duer og rotter for den sags skyld, men altså: jeg var smuttet væk fra mine venner, og nu var jeg faret vild. Til en vis grad med vilje. Træt af at gå den samme stopfyldte vej fra Piazzale Roma over Rialtobroen og til San Marco uden andet formål end at bekræfte, at postkortene talte sandt. Det er vel derfor, man rejser?

Det havde ikke været svært at fare vild, snarere tværtimod. Måske endda det letteste sted i verden – medmindre man er grundig og medregner det sorteste hjerte af Congos jungle. Man skal faktisk bare dreje til venstre ad en gyde, der slår et knæk først den ene vej, så den anden, over en lille bro, langs med en mindre kanal, derefter et tilfældigt sving til højre mellem to bygninger, for til sidst at

befinde sig på en lille trekantet plads. Ingen ben i det. Nå, jeg befandt mig på denne trekantede plads og så, at der på den fjerne side var et rødt hus. Egentlig var det snarere ovre i noget bleggrødt end egentlig rødt, nu jeg kiggede ordenligt efter. Pudset var faldet af i ukurante klumper, der lignede skyer eller dyr eller ansigter. Bagved tittede de ru, brændte mursten frem. Det var muligt at se op i lejlighederne gennem skodderne, hvis man tog et par skridt ind på pladsen. Husene var skæve. Den fugtslidte brønd i midten var lukket med et mærkeligt rundt låg af en slags jern, der var farvet grønligt af tiden.

Det var ikke fordi, jeg ikke vidste, at Venedig så sådan ud, stort set hvor end du så gik hen. Man havde vel læst, set lidt billeder, ja, endda befundet sig midt i byen et par dage allerede. Det var ligesom bare først nu, jeg rigtigt lagde mærke til dem. Detaljerne. Hvordan tingene var, snarere end hvordan jeg havde tænkt de var. Måske er blikket indrettet på sådan en måde, at vi somme tider ser i tre dimensioner i stedet for sølle to? 3D-øjne som i de nye film, hvor man nærmest bliver prikket i øjet, når Voldemort svinger knortekæppen. Faktisk ser vi vel allerede i 3D i kraft af vores dybdeblik, men alligevel er det bare som om verden omkring én godt kan synes lidt flad i ny og næ. Måske er det hundrede syttende gang, man oplever det samme sted, eller også er man ble-

vet briefet så godt og grundigt, at intet kommer som en overraskelse. Lidt ligesom at kigge på et billede på væggen. Måske er det smukt, men det tænder langtfra vores lyst til at udforske detaljen i samme grad som en statue vil gøre. Den vil aldrig kunne forenkles til en flade, den er et objekt, vi kan bevæge os rundt om, se fra uendeligt mange vinkler, agere med. Sådan oplevede jeg det.

Da jeg stod på den trekantede plads og var faret vild, begyndte min krop at registrere stedet. Sikkert en urgammel refleks. Hulemanden måtte skærpe sine sanser for at være på vagt, eller noget i den dur. Jeg mærkede, at trædestenene var kølige, fordi de lå i skygge af husene, og det slog mig, at luften bar en snert af kød med sig. Sikkert fra en slagter eller en pølsehandel tæt på. Indtryk fylder. Hjernen har slet ikke plads til så meget, som vi går og tror. Hvis den virkelig sanser og registrerer for alvor, bliver alle de flyvske tanker forvist for en stund. Det er ikke muligt at rumme nuet og dets to fætre fortiden og fremtiden samtidig. I hvert fald ikke i en ensplet mandehjerne.

Måske er det ikke det, at alting er nyt, der er afgørende for at fare vild. Hvis jeg nu blev teleporteret af en UFO og pludselig stod på en fremmed planet, ville den følelse jeg stod med være temmelig langt fra at være faret vild. Måske handler det om ikke at vide, hvor man befinder sig i forhold til andre steder. At opfatte noget udelukkende i sig selv i stedet for i forhold til noget andet. New York er en vaffel. Et stort net, hvor du ved at kigge på skiltene altid ved præcis, hvor du befinder dig, selv uden kort, og aldrig kan blive væk. Reduceret til et punkt i et koordinatsystem. Venedig er det modsatte. Her er du nålen i høstakken, der heller ikke selv aner, hvor fanden den er henne. Den trekantede plads havde ingen referencepunkter. Den kunne i princippet være omgivet af et uendeligt tomt rum. På den anden side vidste jeg jo, at den lå i Venedig og ikke på en meteorit. Og jeg vidste, at der ikke var mere end 100 meter hen til den vej,

jeg kom fra. Men den befriende følelse af et frirum var der, helt klart. Et Diagonalstræde, afskåret og skjult fra den by, det samtidig er en del af.

Det kræver en vis selvbeherskelse at fare vild. Engelskundervisningen har givet mig det indtryk, at Australiens aboriginere har et overgangsritual, der består i at slæbe unge drenge mange hundrede kilometer ud i ørkenen for at lade dem finde alene hjem igen på egen hånd. Se, det er børneopdragelse på et helt andet plan end herhjemme! Her tør curling-forældre nærmest ikke lade os cykle alene til byen, så snart det tusser udenfor. Måske ville det være vejen frem, man næste gang man kom forbi Råbjerg Mile efterlod lille Mads. Bare så han kunne få en bunke erfaring med det at fare vild, så han ikke flæber op, næste gang han bliver væk i Bilka. Muligvis en overdrivelse, men stadig en interessant tanke.

Problemet ved konsekvent at undgå at fare vild ligger i, at vi mister chancen for at opleve noget intenst. At vores tanker ikke straks farer til morgendagens lektier eller sidste weekends flirt, men tvinges tilbage til deres udgangspunkt: det sted vi er her og nu. Engang på en svensk bjergtop har jeg oplevet, at alt i mig var rettet udad. "Malthen" forsvandt simpelthen. Tiden stod næsten stille, fordi alt opmærksomheden lå i det omkring.

Et liv uden gentagelser må nødvendigvis kræve mere opmærksomhed fra udleveren end et liv proppet med dem, da gentagelser giver os mulighed for at rette opmærksomheden andetsteds. Ofte mod os selv. Den udadrettede opmærksomhed skulle altså kunne undertrykke de konstante overvejelser om os selv. Hvis denne påstand holder bare nogenlunde vand, har Calvino måske i teorien fat i noget når han siger, at det mest regelmæssige og rolige liv forløber uden gentagelser. I praksis vil det dog helt sikkert blive et rædselsfuldt liv, hvis dette var ens ledestjerne.

Malthe Løngaard Thorshøj, 2w

2u's magiske rejse til London

Siden tidernes morgen har der været en by, hvor ingen person har fået lov til at drikke i offentlighed, og alle bliver holdt øje med af de mange kameraer, der er sat op i byens gader. Byen kaldes London, og befolkningen er stærkt påvirket af regeringens hårde love og regler, men tiderne vil snart blive ændret! En bestemt gruppe unge

rebeller er nu rejst fra det magiske Århus for at redde denne fortabte by. Denne gruppe er 2u fra Århus Statsgymnasium!

Det lykkedes 2u at få skaffet nogle billeder fra overvågningen inden hjemrejsen som bevis på, at den Århusianske magi havde sat sit præg på Londons gader...

Bygninger og ydre arealer 2011-12

Århus Statsgymnasiums bygninger er indviet i august 1958. Bygningen fremtræder med sin lave, langstrakte facade, sine store aluminiumsindrammede vinduespartier og den strenge geometriske planløsning som et fremragende eksempel på 1950'ernes funktionalistiske bygningskultur. Og i 2004 blev skolens bygninger fredet af Kulturarvsstyrelsen netop med henvisning hertil:

”Århus Statsgymnasium har de særligt fremragende værdier, der kan begrunde en fredning af en bygning, der er under 50 år gammel (...). Anlæggets enkelte bygninger er placeret i åbent terræn med en storslået udsigt mod syd. Statsgymnasiet er strengt og enkelt komponeret såvel i planløsningen med en række rum omkring to grønnegårde, som i arkitektonisk udformning, hvilket gør oplevelsen af bygningen klar og overskuelig (...) Kompleksets hovedrum er forhallen og festsalen, hvis helt særlige kvaliteter findes i rummenes integrerede udsmykning (...)

Med den integrerede udsmykning tænkes på det store relief i skolens forhal – udført af Asger Jorn (1959) og på Jorn/ Wemaæres smukke gobelin ”Den lange rejse” i skolens festsal.

Hvis man nærmer sig skolen fra syd – fra Fenrisvej – åbner blikket sig op imod skolen gennem det parklignende anlæg, de spredte fyrretræer og Haugen Sørensens monumentale skulptur. Den brede fortrappe og de store glaspartier sluser den besøgende ind i skolens forhal, som af arkitekterne nok mest var tænkt som et repræsentativt rum, men som nu summer af elevaktivitet. I bygningen hersker de lige linier, der følger de lange, lyse gange mod syd og nord og forbindelsesgangen imod øst. Skolen fik vinger på ved en udvidelse imod øst i 1972, og ved en tilbygning i 2004-05 er de to vinger igen blevet forbundet med skolens nye studieområde.

Skolens overtagelse af bygningerne.

Statsgymnasiet var i perioden 1958-86 ejet og

drevet af staten (derfor Århus Statsgymnasium). I 1986 overtog Århus Amt drift og ejerskab. Den amtslige periode varede til 2007, hvorefter staten igen tog over – indtil sommeren 2010, hvor skolen selv overtog ansvaret for bygningerne. Det betød, at de længe forberedte planer om sammenlægning af klasseværelser til en mere rimelig størrelse og erstatningsbyggeri med nye klasseværelser, elev- og lærerarbejdspladser, opholdsområder mv. endelig kunne konkretiseres. Disse planer realiseres i løbet af det næste skoleår. Her følger en kort gennemgang af de genopretningsprojekter, som er blevet gennemført i skoleåret 2011-12:

Genopretning og vedligeholdelse 2011-12

Festsalen: I skolens smukke festsal er i flere år gennemført løbende forbedringer. I dette skoleår er opsat nye gardiner ud imod grønnegården, og scenetæppet er blevet udskiftet. Eltavlerne er udskiftet, og styringssystemet for lyd og projektor er blevet moderniseret samtidig med, at der er opsat lærred og projektor nr. 2, så vi kan vælge mellem

billedfremvisning ved scenefor- eller -bagkant. Denne modernisering har haft Lars Nordam som tovholder.

Glas: For at mindske varmetab har vi udskiftet mere end 100 glaspartier fra skolens start.

Lys: På gangene og i lærergarderoben er opsat nye lamper med højere effekt, men lavere forbrug. Vi har valgt lamper, som i udseende svarer fuldstændig til den model, som blev opsat i 1958 ved skolens start. Samtidig har vi opsat lysfølere, så lyset ikke bare brænder til ingen nytte.

Lærerværelse: For at afhjælpe lyd- og akustikforholdene på lærerværelset er der opsat lydabsorberende vægplader. 7 af pladerne er udsmykket med foto-art, udført af kunstneren Berit Dröse. Pladerne på den sidste væg er farvet i tern, med farver som matcher Per Kirkeby plakaten på lærerværelset. Udsmykningen er valgt i samarbejde med billedkunstlærerne. Det betyder, at den hid-

tidige udsmykning med billeder af Per Kirkeby har måttet vige pladsen – (bortset fra den store plakater).

Lærerarbejdspladser: Lokalet K06 er renoveret fra bunden og indrettet med lærerarbejdspladser

Ildræt: Pigesalen har fået lagt nyt gulv.

Tagrender: Skolens tagrender har længe voldt problemer – der er foretaget adskillige lappeløsninger, men nu har vi valgt at skifte dem alle, både på hovedbygningen og på idrætsbygningen. Dette arbejde har fundet sted i dette forår.

Strømpning: De skjulte nedløb volder problemer – heldigvis er der udviklet nye teknikker, så vi kan nøjes med ”strømpning” og ikke behøver at bryde væggene ned for at reparere. Vi har strømpet et antal nedløb også i år.

Ydre arealer: Fliserne i skolegården, som nu fungerer som tæt besat p-plads, trænger voldsomt til at blive renoveret, men her har vi udsat arbejdet, indtil den nye tilbygning står færdig. Så vi har nøjedes med at istandsætte den store trappe ned til Fenrisvej og det overdækkede repos ved idrætsbygningen. Det sidste område er gennemrenoveret med ny beton, nyt loft og nye lamper i udhængt samt nye affaldsbeholdere. Her har ry-

gerne hygget sig i læ for regnen. Deres fremtidige skæbne er uvis i skrivende stund.

Eltavler: Vi har fået gennemprøvet flere af skolens eltavler og elføringsveje - det er et myndighedskrav. Vi har følgelig udskiftet et antal tavler (fra 1958).

Inventar: 4 klasseværelser har fået nye elevstole. Vi har skiftet producent, efter flere klager fra elever over den hidtige model (- som var for hård at sidde på og gik i stykker). Så nu sidder eleverne (indtil videre nogle af dem) på Cobra fra Labofa.

Malermester Thorbjørn: Malermesteren har været i sving over større arealer, bl.a. på gangene og i elevkantinen. Hermed forsvandt de mexicanske murmaleres endevæg, som indtil videre bare fremstår hvid.

Således fortsætter vi med større og mindre forbedringer, mens planerne for renovering af klasseværelser, nye musiklokaler, nyindretning af lærerværelse og administration samt en flot tilbygning på over 2000m² langsomt konkretiseres fra tegnebræt til udførelse.

*Anton Vinderslev
bygningsansvarlig*

Vinderen af julestilkonkurrencen 2011: ”Familie”

Mia Joanna Koskela Michaelsen, 2m:

Dagen var kommet. Dagen, der havde sneget sig ind på mig sidste år og sidste år igen og alle andre tidligere år i mit hidtil 18 år lange liv. Dagen, hvor min kropumulige og modpolariserede familie endnu en gang skulle mødes om noget, danskerne kaldte hygge.

Det var det samme hvert år. Tidligt om morgenen blev kufferterne læsset med alverdens farvestrålende pakker. De var alle var påklæstret med min mors klodsede paphjerter der fortalte, hvem den uheldige modtager af pakken var. Vi kørte af sted, mig og mor og far, på vejene, der burde have været glatte af is og kridhvid sne, men var brune af ulækkert mudder. Storebæltsbroen fortalte mig, at det var for sent at vende om, og vi nåede Roskilde efter middag.

Morbror Per og fætter Martin stod i døråbningen og vinkede i deres fine match-ende uldtrojer fra Kvikly. Der blev sagt ”hej” og ”glædelig jul”, og ”går det godt?”, og ”jeg må hellere lige se til maden”, mens jeg ikke nåede at sige et eneste ord. Min mor aede min 12-årige fætter over håret og sagde, at det da blev spændende at se, om julemanden ville huske at komme med gaver til ham i år. Fætter Martin smilte lidt usikkert, og udnyttede den akavede stilhed til at give mig et

lidt for langt og endnu mere akavet kram; han havde altid været vild med mig. Dagen gik med at spille brætspil, hvor morbror Per altid vandt med fortrøstende ord om, at alle jo ikke kunne være lige kloge. Skulle det ske, at han var ved at tabe, var det altid netop her, anden skulle fyldes, eller sovsen, som ikke var lavet endnu, skulle smages til. Resten af familieflokken ankom klokken 17.45 som aftalt og fik ligeledes et ”hej” og ”glædelig jul”, og ”går det godt?”, og ”jeg må hellere lige se til maden” af morbror Per. De var der alle sammen: mormor, morfar, moster Lilian, onkel Klavs og min søde kusine, Prinsesse Mulle, som hendes forældre foretrak hende omtalt. Jeg hjalp til med at lægge deres julegaver under rødgrannen, der trodsigt stak mig, hver gang jeg nærmede mig, som for at fortælle, at der simpelthen ikke var plads til flere. Måske kunne det også fornemme min væsentligt større kærlighed til nordmannsgran.

Der blev taget plads ved det ovale spisebord, som allerede bugnede af fedtede brune kartofler, fedtet sovs, fedtet rødkål, fedtet and og fedtet finsk farsbrød, som min finske far havde fremstillet. Min morfar flyttede rødkålen væk fra mig, og over på den anden side af bordet med nogle bitre ord om, at jeg vel stadig ikke havde lært at spise det samme som andre normale mennesker. Jeg kunne ikke se hvad problemet skulle være i, ikke at kunne lide slatten, sød kål, men huskede så på, at morfar i det hele taget bare aldrig havde været glad for børn. I takt med at jeg var blevet ældre, var bitterheden dog langsomt blevet nedtrappet. Efter som maden jo stod på bordet, gik jeg i gang med at tage for mig af godterne.

Med to varme sukkerkartofler godt inde i kæften, fik jeg et spark over skinne-benet af min fætter, og jeg kiggede op i ni sæt bebrejdende øjne. Først her kom jeg i tanke om, at min moster og onkel var meget kristne, og derfor altid ville bede bordbøn inden man spiste. Jeg spyttede hurtigt kartoflerne ud, hvilket efterfølgende resulterede i en diskussion om både dårlig bord-

skik og disrespekt for gud. Jeg undskyldte mig selv med, at jeg havde svært ved at have respekt for nogen, jeg ikke troede på, og at kartoflerne desuden havde været ved at brænde hul i mine kinder. Og det var vel heller ikke noget, herskabet ønskede?

Stilheden der fulgte, blev efter noget tid afbrudt af mormor, der for 27. gang sagde: "Tag nu noget mere mad, Joanna, Martin og prinsesse Mulle," med ekstra tryk på prinsesse og et bredt smil til hende, som jeg aldrig huskede selv at have fået.

Udover ikke at kunne lide børn, var morfar heller ikke vild med udlændinge, og efter som min far var fra Finland, kunne der godt opstå nogle pinlige situationer. Morfar mente at have svært ved at forstå min far, og slog med vilje direkte over i engelsk, så snart min far tog fejl af *en* og *et*. "Man må jo kommunikere med de midler, man har," sagde morfar og ignorerede min mors vrisne kommentar om, at min far altså havde boet i Danmark i 20 år. Bedre blev stemningen ikke, da vi gik rundt om juletræet og min far insisterede på at synge en finsk julesang. "Soihdut sammuu, kaikki väki nukkuu, väki nukkuu. Öitten varjoon talon touhu hukkuu, touhu hukkuu. Tip tap, tip tap, tipe tipe tip tap, tip, tip, tap..." Folk prøvede forvildet at synge med, og min mor gjorde alt for at støtte om projektet og skråle med på "Tip tap, tip tap, tipe tipe tip tap, tip, tip, tap", hvilket var det eneste hendes sprogfærdigheder rakte til.

Når alle de "rigtige" julesange herefter var blevet sunget igennem med måske lidt for megen indlevelse og lydstyrke fra min farfars side, var det tid til det, som alle børn ser frem til: gaveoppakningen. Prinsesse Mulle var den første til at hente en gave under træet, efter som hun var den yngste. Hun fandt en kæmpemæssig lyserød pakke med prinsessekroner på, der tilfældigvis var til hende selv, og moster Lilian sagde: "Ih, der var du godt nok heldig, min pige," og "kan du gætte hvem den er fra, lille skat?". Pakkeomdelingen fortsatte med bunkevis af gaver til

Martin og Prinsesse Mulle, alt imens jeg sad med et fint julekort fra min mormor og morfar med en flad 50'er og en besked der sagde: "*Glædelig jul, Johanne. Brug dem nu fornuftigt. Kh. mormor og morfar.*" Godt nok stod der Johanne, og det var jo nemt at lave stavfejl, og de var også ved at være gamle, og her sad jeg så med et kæmpe-stort skrigorange uldtæppe og hviskede fnysende for mig selv: "det er tanken, der tæller," mens bunkevis af Playstations, elektroniske trommesæt, make-updukke, computerspil, mp3-afspillere og mobiler tårnede sig op på gulvet omkring mig.

Min mor var den først til at gå i panik. "Iiiiiild," hvinede hun og sprang op af stolen med armene viftende over hovedet. Panikken bredte sig hurtigt til resten af flokken, og jeg selv fik da også hurtigt ben at gå på, da jeg opdagede årsagen til panikanfaldet. De levende lys på juletræet var nu for alvor blevet levende, og havde fået ordentligt fat i både kræmmerhuse og julehjerter. Jeg tænkte hurtigt og greb med det samme mit orange uldtæppe og smed mig sammen med tæppet over det brændende træ. Efter nogle minutters personlig kamp med rødgrannen, var ilden endelig slukket, og min familie stod alle forstenede i en stue, der kunne have været et bombekrater.

Jeg var den første til at bryde ud i latter. Hele scenariet forekom mig så usandsynlig komisk og fuldstændig ude af kontrol, at der simpelthen ikke var andet at gøre end bare at le. Først fik jeg bebrejdende blikke, der sagde: "sådan en situation er ikke noget at grine af!" Men ikke længe efter stod alle med latterkrampe og tårer trillende ned ad begge kinder. Jeg så morfar kigge på min far, og hvis ikke jeg tog helt fejl, glimtede der et lille smil i hans øjne. Da latteren havde fortaget sig, kom min mormor forsigtigt hen til mig og gav min skulder et klem. Hun smilede med det smil, som jeg ikke havde fået før og sagde: "Hvad skulle vi dog gøre uden en brandslukkerprinsesse som dig, Joanna?"

Reportage fra Skolefesten

Døren lukker sig blødt bag os, og vi kigger spændte ned. Lummer og mørk breder kanten sig ud, kun små forvitrede lysglimt leder os vejen hen til vores bord, hvor pladserne indtages og der overlegent bliver leet af bordskiltene. Vi har ikke fået et bord selv, men skal dele med en 1g klasse. Folk ryster lettere vantro på hovedet. Snart fyldes lokalet helt op, og med menneskemængden kommer de skummende fadøl samt en del forvirrede 1g'ere, der går hjemløse rundt uden at lægge mærke til papskiltene med klassenavne, der skyldbevist knuges i adskillige hænder langs bordene. Dette går dog ikke længe, grinende forbarmer folk sig over de "nye" og anviser dem deres pladser, mens den godmodige spøg undskyldes mange gange. Man vil jo i vore dage gøre meget for at opretholde det ikke-eksisterende hierarki mellem klassetrinene, også selvom pladserne omkring bordene i grunden intet betyder.

I aften er det ved scenen, det sker. For første gang nogensinde har skolen valgt underholdning for alle 1g og 2g elever i kantine i form af stand-up med Elias Ehlers. En beslutning mange tydeligvis er begejstrede over. Skramlende stole og fnisende piger, der næsten sidder på scenen, samt latter, sætter rammen om showet, hvor eleverne inddrages og lærerne står og ser måbende til fra sidelinjen. Vi kan jo ikke alle være med hver gang.

Da duften af mad breder sig, fordufter Elias, lige så stille som han kom op, ned fra scenen. Et klogt valg, da pigerne oppe foran glubst var begyndt at trække tættene på. Kidnapning af kendt komiker havde nok ikke set godt ud på skolens CV. Madroen lægger sig så småt over kanten, og forventningerne til lancieren melder sig. Det gælder nu om at koordinere det, så man får mest muligt mad og sidder længst muligt og hygger ved bordet, uden dog at sidde så længe at man ikke får en af de gode pladser inde i festsalen, når dansen begynder. Det er en svær balance, men det lykkedes dog for de fleste.

Da musikken begynder, og parrene træder ind i en lang slange af smukke farverige kjoler og flotte jakkesæt, står både forældre, søskende, lærere og elever skulder ved skulder på sidelinjen og kaster beundrende og misundelige blikke. Der hviskes i krogene, hvor pigernes diskussioner går højt. Kjolerne farve, snit samt ikke at forglemme pasform vurderes kritisk, mens drengene holder det simpelt ved bare at diskutere, hvad kjolerne indeholder. Hvad der føles som få øjeblikke efter, stopper lancier musikken i salen - nogle rykker nu mættet af maden og sanseindtrykkene udenfor for at få noget frisk luft, mens andre bliver og ser den forandring, gymnasiet undergår. ÅSG er nu delt op i to verdener. En verden ovenpå i festsalen med blød musik, der domineres af lærere og forældre, i færd med stiltrent at udføre foxtrot, og en verden nedenunder i kantine, hvor bandet Airline ejer scenen med deres poppede rock og hoppende med svedende teenagers dominans på dansegulvet. Ovenpå i lyset snakkes der sagligt, nedenunder i mørket knyttes der venskaber på tværs af klasser og trin, mens der for andre lidt mere vovede måske bliver stjålet et kys eller to i de sidste minutter, før natten går på hæld. En ting er sikkert: Til skolefesten er der plads til alle.

Maya Dyveke Schou, 21

Årets skolefest

Champagnen, der lige er blevet hældt op i glassene, bobler af fuld kraft, hele skolen er pyntet op, og lysene på fortrappen er klar til at tage imod aftenens fine gæster. Nu skal der være fest. Ikke bare en almindelig fest, men årets fest, hvor alle sejl bliver sat til for at gøre aftenen uforglemmelig. For 3g'erne er aftenen helt særlig, for det er dem, der er i centrum. Man kan spotte aftenens hovedpersoner på deres fine tøj. Gulvlange kjoler i mange farver og elegante smokinger pryder rummet, for i aften skal der være bal på slottet.

Selvom at man "kun" er 1.- og 2g'er, så er aftenen stadig speciel. Dresscoden beordrer strengt, at man ikke må stjæle rampelyset fra 3g'erne, så halvkedeligt festtøj er på sin plads. For 1.- og 2g'erne er der skabt hyggestemning i kantinen, hvor de to klassetrin spiser sammen. Vi sidder lidt klemte, og der er rift om pladserne, men alle er glade, for vi ved, at om lidt går Elias Ehlers på scenen. Han er komiker, og han får alle i hele rummet med sig. Med sine halvperverser jokes, selvironi og pinlige historier stiger humøret lige 10 niveauer.

Grinene bliver senere overtaget af forventningens glæde. Det er tid til lanciers. En dans, der er fyldt af tradition, glæde og ære. Dansen bliver først indledt af en indmarch, hvor

danseparrene bliver introduceret for de stolte forældre og misundelige 1.- og 2g'ere. Som tilskuer og 2g'er kan jeg ikke lade være med at glæde mig, til det bliver min tur. Det kan ikke være andet end sjovt, når man danser med sine bedste venner. Der bliver lavet småfejl, der bliver heppet, og der bliver ikke mindst grinet.

Efter at der er blevet klappet af 3g'ernes lanciers, så er det tid til, at vi andre også kan få en chance på dansegulvet. I kantinen bliver der fyret op for højtalene, når coverbandet Airline spiller op. Klædt ud som piloter og stewardesser sætter de dansegulvet i gang med de bedste fra Michael Jackson, Britney Spears og alle de andre, man kan synge med på.

I festsalen er stemningen mere fornem og ikke nær så kogende. Til gengæld kommer de lange flotte kjoler og de elegante smokinger rigtig til deres ret, når Aarhus Universitets Bigband spiller op. Violiner, trompeter, et klaver og andre instrumenter, der hører et bigband til, fylder festsalen med skøn musik. Dansen er en anden oppe i festsalen end nede i kantinen, hvor bassen pumper løs. På dansegulvet danser parrene to og to, og nogen giver lige lanciers et ekstra forsøg. Det er hyggeligt, både at danse til klassisk musik, men også bare at sidde og snakke ved bordene.

Ved midnatstid er en lang og begivenhedsrig aften ved at være slut. Mange gør klar til at tage videre i byen, for natten er jo stadig ung. Lysene på fortrappen, der stadig lyser, vidner om, at det har været en uforglemmelig aften for alle.

Maiken Friis Lange, 2t

Skolefesten

Nærværskampagne: "Er du der?"

- et forår i tilstedeværelsens tegn!

Ministeriet for Børn og Undervisning stod bag den nyligt afsluttede landsdækkende kampagne "Det er bedst, når alle er her". Kampagnen havde fokus på fravær. På ÅSG valgte vi sideløbende at køre kampagnen: Er du der? med fokus på nærvær frem for fraværsprocenter. Nærvær er at være fysisk og mentalt til stede. Ligeså vigtigt er spørgsmålet om velvilje: det at ville være til stede og at dele sit nærvær med andre.

ÅSG-kampagnen blev skudt i gang på månedsmødet i januar med Tai Chi. Skolen havde besøg af Tao Jin Fen, der er certificeret Tai Chi instruktør fra master WeeKeeJin, School of Central Equilibrium. Hun fik alle på skolen til at koncentrere sig om de rolige og kontrollerede bevægelser. Det var en god måde at opleve tilstedeværelse og nærvær på.

Eleverne på skolen blev 5. januar mødt af deres lærere iført en T-shirt, der reklamerede for kampagnen. Alle skolens lærere og personale havde samme T-shirt på. Dette skabte opmærksomhed på både kampagnen og budskabet. Alle eleverne syntes det var sjovt, at deres lærere havde samme T-shirt på, og samtidig blev de interesserede i hvorfor.

Den efterfølgende måned kunne vi igen møde Tao Jin Fen, når hun i skolens forhal viste den smukke kunstart og skabte en helt speciel stemning. Og rundt om på skolen kunne man også støde på kort over skolen med en rød prik på ens position og citatet "Her står du. Er du til stede?". Budskabet skulle jo gerne gå ind...

At være der forudsætter selvfølgelig at man er på skolen, så der blev også konkurreret om at være skolens klasse med det laveste fravær. For januar måned blev prisen – en tur på konditori (i skolens forhal) - vundet af 1q. En anden konkurrence var blandt lærerne, som konkurrerede om at finde på

den bedste ide til et indhold i en lektion, der skabte fokus på tilstedeværelse.

I februar var månedens taler Cand.psych. Morten Sveistrup Hecksher. Emnet var mindfulness og træning i bevidst nærvær. På skolens infobord kunne man om morgenen se fotos med budskab om tilstedeværelse.

På månedsmødet i marts holdt Jerk W. Langer, læge, videnskabsjournalist og forfatter, oplæg om motion og gode kostvaner. Som led i dette startede alle skoledage hele måneden kl. 7.30 med morgenmad til alle, der ønskede det. Dette initiativ var til for det at være til stede – det kræver ikke kun at møde til tiden, men også at være forberedt, udhvilet og fyldt med energi.

Håbet for denne kampagne har været at vække til eftertanke, for det gode skolemiljø skabes ikke af løftede pegefingre og sure miner, men af det nærvær og de smil, vi alle helst skulle komme med og blive mødt af. Med nærværet og en positiv energi på skolen kommer lysten til at møde op, og sådan kommer man fravær til livs for rigtig mange elever.

På vegne af Fastholdelsesudvalget

Doga, 3x og Vivi Gammelgaard

Operation Dagsværk

Operation Dagsværk er en landsdækkende organisation, som henvender sig til gymnasieelever og giver alle mulighed for at give en hjælpende hånd. Hvert år bliver et af verdens dårligere stillede lande udvalgt, og de penge, der indsamles, knyttes til et målrettet projekt. Ens for alle projekter er, at de er forebyggende og hjælper børn og unge til at kunne hjælpe sig selv. Organisationens slagord lyder: "OPLYSNING, STILLINGTAGEN, HANDLING". I gruppen har vi oplyst om projektet og om organisationen for på den måde at lægge op til stillingtagen og forhåbentlig også handling fra bl.a. elever.

Måden hvorpå vi elever kan handle, er ved at donere én dags arbejde, svarende til 300 kroner. Dette sker på den samme dag overalt i landet, også kaldet OD-dagen, som altid falder på den første onsdag i november. Vi håber i OD-gruppen på at der er ligeså mange frivillige i år som sidste år, hvor vi på Statsgymnasiet tjente 64.000 kroner og var stolte af at være det gymnasium i Århus-området med den største donation.

Før selve Operation Dagsværk dagen er det god kutyeme, at vi i OD-gruppen afholder en fredagscafé med fokus på årets projekt. I det forgangene år stod den på live jazz, stearinlys, hjemmebagte pølsehorn og god stemning. Hele overskuddet gik selvfølgelig til Operation Dagsværk. På selve OD-dagen skal alle tilmeldte arbejde i maksimalt fem timer for at tjene de 300 kroner. Grænsen er sat for at undgå udnyttelse af dagsværk arbejdere. Det er dog helt op til én selv om man vil overtale mormor til at betale

for et par timers havearbejde, klippe tånegle på bedstefar eller spille panfløjte på Strøget. Mange tidligere efterskoleelever udnytter muligheden til at tage en tur tilbage og arbejde en dag på deres gamle efterskole.

Til festen Natværk, efter OD-dagen, fyres der op under et af de kendte spillesteder i Århus. Der holdes et brag af en fest med livemusik og gymnasieelever fra hele Århus og omegn. Sidste år blev Natværk afholdt på Voxhall med Point Blank som hovednavn.

Opfølgingsgrupper for sidste års projekt er rejst ud i Perus regnskov. Projektet går efter planen, og allerede nu har et stort antal børn og unge fået mulighed for markant bedre uddannelse.

Dette års projekt foregår i Irak, hvor mange års krig og konflikter har haft store konsekvenser for Iraks ungdom. Projektet har til formål at etablere en ungdomsbevægelse i landet. Gennem uddannelse af 'foreningspiloter' og lokale foreningsaktiviteter skal den unge generation opmuntres og klædes på til at kunne deltage i samfundet, opnå indflydelse og opbygge et fredeligt og demokratisk Irak.

ÅSG's OD-gruppe er fornyligt blevet udvidet med nye medlemmer. Vi i gruppen er allerede nu i gang med at udvikle idéer til, hvordan vi spreder OD-budskabet på ÅSG samt organiserer selve OD-dagen. Vi byder nye medlemmer mere end velkommen.

*På vegne af OD-gruppen
Eva Marie Andersen, 2d*

Satrup tur-retur

Wer soll ich schlafen mit? En meget kontant - og vel både forståelig og misforståelig! - ud-melding, når det drejer sig om, at den tyske partnerklasse er gået på påskeferie uden at sende os deres indkvarteringsliste. Midt i april skulle 1b på genbesøg i Satrup, en lille landsby lidt syd for Flensborg, og fra studieretningens start havde 1b TY korresponderet ivrigt med nye, tyske venner. Kanalen er Facebook, og sproget er tysk for 1b, mens de unge tyskere gerne vil lære dansk og følgelig øver sig i den svære kunst at få tyske sætninger gjort genkendelige i det danske. Jeg er glad at møde jer, kunne ingen alligevel være i tvivl om betød, at de også dernede glædede sig til vort besøg.

Inden det kom så vidt, havde Dänisch 11 og lærer Ulrich Rathe fra Bernstorff Gymnasium i Satrup og 1b TY præsenteret sig for hinanden via Facebook, og frem og tilbage over grænsen var elektronisk udvekslet både tyske og danske tekster om Jugend und Identität, mens en studieretningsdag sammen med historie blev brugt til at drage ned i Århus by, hvorfra der blev samlet materiale til at lave kreative opgaver som første præsentation af vor jyske hovedstad. Powerpoints og selvtagede film med tysk tale eller med tyske undertekster opstod i frodighed fra 1b's alternative værksted for skriftlige opgaver.

Og inden vi så os om, ankom en bus med 18 glade, unge tyskere, der en mandag – tirsdag før påske skulle indkvarteres privat hos 1b og lige få en fært af, hvad et dansk gymnasium og en dansk dagligdag kan være for en størrelse. Blev der snakket engelsk? Næsten ikke! Men snakket blev der. Tysk og dansk mellem hinanden, og undervejs var ivrige hænder og fagter behjælpelige med at få sig formuleret på partnerens undertiden lidt vanskelige modersmål. Ud over fremvisning af udvalgte steder i Århus, som fx ARoS med Olafur Eliassons

spraglede regnbue, havde vi også på Statsgymnasiet en interessant eftermiddag med i fællesskab at arbejde med og oversætte et digt af Benny Andersen til tysk. Her var der kontant brug for samarbejde, for de tyske gæster forstod ikke alt det danske. Til gengæld kunne de den tyske glose, når man først lige havde fået forklaret dem, hvad fx en dirrende fiber i dødens muskel betyder.

Genbesøget syd for grænsen var ikke mindre interessant. I sig selv et lille kulturmøde, for Satrup er på landet, og mens de tyske elever havde været benøvet over at se vor teknisk veludviklede skole, hvor alle elever sidder med en bærbare i timerne – noget, man ikke kender på gymnasier i Schleswig-Holstein - så var det på mange andre måder en meget rummelig skole, vi mødte. Rummelig også konkret i den forstand, at danske elever straks studsede over, hvad nogle småroller i 5. klasse lavede på et gymnasium?

Gensynet med de tyske elever var varmt, og hurtigt blev vi viklet ind i samtale-lege, inden den stod på bustur til Flensborg, hvor vore tyske værter havde forberedt forskellige oplæg om deres by. Hvem vidste fx, at den ret så enorme Isted-løve havde fået sin gamle plads på Museumsberg tilbage? Og tilbage fra hvad?

Det var meget få af de danske elever, der vidste, at selvsamme krigsmonument indtil for et år siden havde stået foran Tøjhusmuseet i København. Under alle omstændigheder er Bissens majestætiske bronzedyr i dag et symbol på dansk-tysk venskab, og det bekræftede vi hinanden i dér, inden vi skiltes for at tilbringe aften og nat hos vore tyske værtsfamilier.

Andendagen bød på endnu en tur til gammelt tysk-dansk fællesgods, idet vore værter havde arrangeret en tur til slottet Glücksburg, der ligger i idylliske omgivelser ud til Flensborg Fjord. Selv om måske ikke alle fik oplæg om husets spændende historie med, fordi kulden bed, så kroppen skulle være i bevægelse, var

det alligevel fint at have mulighed for at nyde det klare, smukke forårsvejr – og hinandens selskab.

Hvad det fremtidige samarbejde vil bringe, er endnu in der Schwebe. Men nu er kontakterne etableret, og mon så ikke, det kan blive til et fælles projekt i 2g og/eller 3g, hvor der arbejdes på tværs af grænser og sprog til gavn og glæde for både tyske og danske?

Anne Frederiksen

5 år er jo næsten lang tid...

Ja, så er det pludselig mere end 5 år siden, jeg blev ansat her på Århus Statsgymnasium i en ny stilling som administrationschef. Min baggrund er en uddannelse som cand. scient. pol. og mange års erfaring med økonomistyring og drift af ungdomsuddannelsesinstitutioner, bl.a. fra Århus Amt.

Jeg tiltrådte den 1. januar 2007, samme dato som kommunalreformen trådte i kraft, med store ændringer i hele det offentlige landskab til følge. For Århus Statsgymnasium betød kommunalreformen farvel til den hidtidige styreform, hvor Århus Amt havde haft det overordnede ansvar for skolens drift, og goddag til statsligt selveje med store frihedsgrader og også et langt større økonomisk og driftsmæssigt ansvar end tidligere. Skolen ledes under selvejet af en bestyrelse, som har det overordnede ansvar for skolens drift og udvikling.

Baggrunden for oprettelsen af den nye stilling som administrationschef på skolen var det større økonomiske og driftsmæssige ansvar, der fulgte med den nye styreform og selvejet. De mange nye opgaver betød, at det var nødvendigt at opruste med en administrativ leder, hvis ikke rektor og uddannelsesledere skulle drukne i administration og papirarbejde. Sagt med andre ord, så var det og er det administrationschefens opgave at

friholde rektor og uddannelsesledere for en del af de daglige administrative byrder, så de i stedet kan have fokus på pædagogisk ledelse og udvikling.

Hvad er der mon så sket i løbet af de 5 år? Ikke så lidt, i grunden.

Først var der lidt kaos. Flere af de administrative medarbejdere var ligesom jeg selv først tiltrådt den 1. januar 2007, de nye statslige økonomisystemer var ikke klar til brug, og byggestøvet havde knapt lagt sig efter flytning og ombygning af skolens administration. Der kom heldigvis hurtigt lidt mere styr på tingene, så lærerne kunne få deres løn, og regningerne blive betalt. I løbet af de første måneder blev også hele boet fra amtstiden gjort op. De regnskabsmæssige krav til en selvejende institution følger logikken om, at jo større frihedsgrader, der er, jo større er også kravene til dokumentation og rapportering. Så alle

aktiver og passiver som fx skolens inventar og it-udstyr på den ene side og skyldige feriepenge og timer på den anden side skulle omhyggeligt gøres op og registreres, og registreringerne skulle godkendes af en ekstern revisor. Først hermed var den nye selvejende institution endeligt etableret – det blev for Århus Statsgymnasiums vedkommende med en negativ egenkapital på 3,5 mio. kr. Altså skyldte vi mere væk, end vi var værd – det har heldigvis bedret sig siden da.

Fra 2008 overgik vi til et nyt finansieringsystem, nemlig statslig taxameterstyring, der kort fortalt betyder, at skolens økonomi afhænger af antallet af elever. Det vil sige, at opgaven med at styre skolens økonomi ikke kun består i at tilpasse udgifterne til budgettet, men også i at overvåge udviklingen i indtægterne. En variation på bare én elev i gennemsnit pr. klasse påvirker skolens økonomi med mere end 2 mio. kr. pr. år, og det kan hurtigt blive til rigtig meget ud af et samlet budget på 60 mio. kr., hvor mere end 75 pct. reelt er bundet til lønudgifter. I de fem regnskabsår, der er gået, siden skolen blev selvejende, er vi hvert år på den ordinære drift kommet ud med et beskedent overskud, som har bidraget til at forbedre på den negative egenkapital, vi startede med. Det er ikke et mål i sig selv for Århus Statsgymnasium at generere driftsoverskud, idet formålet med statens tilskud til skolen jo er at sikre så god en ungdomsuddannelse som muligt inden for de givne rammer. Men det er alligevel både ønskeligt og nødvendigt, at vi konsoliderer os med en vis form for egenkapital, så der er lidt at stå imod med til dårlige tider, og også gerne lidt opsparing til større investeringer, fx på bygningsområdet.

Apropos bygninger er der nu lagt planer for gennemførelse af de bygningsmæssige æn-

dringer, der skal foregå de næste år. Nye musikklokaler, optimering af ventilationsanlæg og sammenlægning af de små normalundervisningslokaler på sydgangen er en del af løsningen på de indeklimaproblemer, som Arbejdstilsynet påpegede i 08/09 - en ny tilbygning skal sikre, at der stadig er undervisningslokaler nok.

I den tid, der er gået, har jeg nogle gange oplevet, at lærere og elever har spurgt mig, hvad jeg i grunden laver, og hvilke opgaver der mon ligger på mit skrivebord. Et fair og rimeligt spørgsmål – mine funktioner i dagligdagen er jo ikke nær så synlige som læreren, der underviser eleverne. Arbejdsopgaver og processer omkring budgetter, regnskaber, regler og jura har den sjove egenskab, at de ikke er så forfærdelig interessante for andre end de direkte involverede, så længe det går godt. Først når noget går galt - når pengene ikke slår til, når revisor har kritiske bemærkninger, når bestyrelsen bliver bekymret - bliver økonomistyring og institutionsdrift sådan for alvor interessant og synligt for omgivelserne. Så i virkeligheden er jeg ret tilfreds med, at de administrative rutiner omkring økonomi og drift indtil videre ikke har tiltrukket sig så forfærdelig megen opmærksomhed i skolens hverdag.

Charlotte Ernst

Tak for kampen

Sidste skoledag for 3g blev sluttet af med en fodboldkamp mellem et udvalgt 3g hold og lærerholdet med en del afbud. 3g holdet vandt efter et par skæve kendelser (herunder et ikke fløjtet straffespark til lærerne ved stillingen 0-0) 2-0.

Elevforeningen

Elevforeningen ved ÅSG blev oprettet i 2005 og har til formål at afholde elevfesterne på gymnasiet. Igennem dette kan der ydes støtte til elevaktiviteter uden for skoletid med tilknytning til skolen. Alle ansatte og alle elever på skolen er medlem af foreningen. Det er dermed muligt at søge Elevforeningen om tilskud, hvis der er brug for det i forbindelse med et arrangement uden for skoletid med tilknytning til skolen.

I skoleåret 11/12 har Elevforeningen bl.a. imødekommet ansøgninger om støtte til:

- ildsjælsfest
- støtte til elevrådets hyttetur
- præmier til fodboldturneringen
- præmier til filmfestivalen
- årets elevrevy
- videomarathon (frivillig mediefag)
- elevrådets generalforsamling

Foreningen har i år desuden på eget initiativ støttet studieturene i 2g.

Ansøgningsskema og anden information om foreningen ligger på skolens hjemmeside.

På bestyrelsens vegne
Lars Nordam

ÅSG's Venner

Den 6. november 1992 blev der afholdt stiftende generalforsamling i Århus Statsgymnasiums Venner. ÅSG's Venner har siden fungeret som støtteforening for tidligere og nuværende forældre og elever.

Foreningens formål er dels at knytte en levende forbindelse mellem skolen og lokalsamfundet og dels at støtte formål, som det ikke er muligt at støtte inden for skolens økonomiske rammer.

Det drejer sig f.eks. om:

- støtte til kulturelle/sportslige arrangementer
- jubilæumsarrangementer og fest for gamle elever
- støtte til internationale initiativer
- støtte til økonomisk vanskeligt stillede elever

I skoleåret 2011/12 har foreningen således:

- afholdt en succesrig aften med forældredreundervisning
- afholdt den årligt tilbagevendende fest for gamle elever den første fredag i november
- givet tilskud til tyskelevers besøg af en klasse fra et Tysk Gymnasium
- givet tilskud til elevudvalget "spred stemning", der laver små sjove ting og happenings, som gør hverdagen lidt lettere og sjovere at komme igennem for eleverne.

På Venneforeningens vegne
Katrine Knudsen

Digitalisering - og hvad så?

It er for længst blevet en integreret del af undervisningen på Århus Statsgymnasium. Siden 2010 har det været et krav, at alle nye elever skal medbringe en bærbar computer, og vi har også de sidste to år høstet værdifulde erfaringer fra de papirløse klasser. Samtidig oplever vi, at flere og flere undervisningsmidler digitaliseres – e-bøger og i-bøger vinder i stigende grad indpas, notater gøres sjældnere og sjældnere på papir, og ikke bare netbaserede øvelser og hjemmesider men også sociale medier som fx Facebook bruges i højere og højere grad til faglige formål. Hvad er det for udviklingsspor, der anes i takt med denne udvikling – hvad kunne man forestille sig blive konsekvenserne af denne stadigt voksende digitalisering af undervisningen? Nedenfor har jeg udvalgt tre af disse spor: undervisningsorganisering, prøveformerne og det internationale.

Organiseringen af undervisningen

Elevernes skoletasker bliver lettere og lettere – der er færre bøger i og langt færre løse ark med notater. I stedet er mange bøger digitale, og det samme er mange af notaterne. Det betyder, at eleverne har adgang til mange af undervisningsmaterialerne, uanset hvor de befinder sig, når blot de har deres pc ved hånden, og evt. en internetadgang, hvis noterne fx er organiseret i Google-Docs. Eleverne er derfor langt mindre afhængige af tid og sted, når de skal forberede sig og lave

afleveringsopgaver, og det gør samarbejdet med kammeraterne enklere at organisere, uanset om man sidder sammen som gruppe for at arbejde på samme tid, eller om man fysisk befinder sig hver sit sted og måske ikke arbejder samtidigt. For undervisningen i klasser og på hold giver det også nye muligheder. Den traditionelle organisering, hvor læreren er sammen med en klasse i et lokale, vil nok vedblive at eksistere mange år frem, men som en ramme, hvor der er mulighed for individuelle løsninger. Det har i en årrække været muligt at lave virtuel undervisning af hele klassen en gang i mellem, og dette kan naturligvis fortsætte. Men der er også andre spændende muligheder. Fx kan elever eller elevgrupper, som ikke har så meget brug for lærerstøtte, i en kortere eller længere periode få lov til at sidde hjemme – eller et andet sted – og arbejde selvstændigt med stoffet, når blot de arbejder på en platform eller i et system, som læreren har digital adgang til, således at det sikres, at der er mulighed for vejledning undervejs. Samtidig kan læreren så i klasselokalet bruge mere tid på de elever eller elevgrupper, der har behov for det.

Muligheden for fysisk at befinde sig et andet sted, måske oven i købet på et andet tidspunkt, og samtidig stadigvæk være en del af undervisningen i en klasse eller på et hold gør, at forståelsen af studieaktivitet nødvendigvis må ændres, så den fysiske, samtidige tilstedeværelse ikke bliver ved med at være helt så afgørende, som den er i dag. Samtidig stiller det endnu større krav til lærerne om at tilrettelægge undervisningen under hensyntagen til elevernes individuelle niveau, både hvad angår det konkrete faglige og hvad angår deres evne til at arbejde selvstændigt.

Nye eksamensformer

Digitaliseringen har allerede sat eksamensformerne under pres. Den mere og mere udstrakte brug af internettet til alting, lige fra i-bøger til organisering af noter, får i stigende grad de nuværende prøveformer til at ligne levn fra en fjern fortid. For til langt de fleste prøver må eleverne ikke gå på nettet, hverken under de skriftlige prøver eller

under forberedelsen til de mundtlige prøver – og det er jo ikke praktisk, når nu det er på nettet, at nogle af undervisningsmaterialerne og notaterne ligger. ÅSG har i dette skoleår fået dispensation til de papirløse klasser, så eleverne her har lov til at bevæge sig rundt på nettet (de må selvfølgelig ikke kommunikere med hinanden eller andre og på den måde uretmæssigt hente hjælp). Men det hjælper jo kun eleverne i netop de to klasser. Den daglige, naturlige brug af internettet som både materialebank, bogreol og notatmappe gør det helt urealistisk at bevare de eksisterende prøveformer. Her MÅ der tænkes nyt, og det haster. Man kan forestille sig flere prøver uden hjælpemidler for at teste elevernes paratviden, men man kan også forestille sig flere samarbejdsprojekter, flere hjemmeopgaver eller synopser, som skal afleveres skriftligt og forsvares mundtligt, således at prøveformerne kommer til at afspejle både den måde, undervisningen efterhånden organiseres, og den måde man i øvrigt arbejder på i rigtig mange sammenhænge uden for skolens verden.

Det internationale

Samarbejde og udveksling på tværs af landegrænser er ved at blive en naturlig del af gymnasiehverdagen. Det er stadig sådan, at det konkrete møde mellem elever fra forskellige kulturer er meget afgørende for elevernes indblik i andres verdener og i andre måder at tænke, være og leve på. Men internettets mange muligheder gør dels, at kontakten før og efter det konkrete møde meget let kan forberedes, vedligeholdes og udvikles, dels at det er blevet nemmere også at få og vedligeholde kontakt til dele af verden, hvor det normalt som gymnasium og som gymnasieelev er for dyrt og for tidkrævende at rejse til. Og helt konkret er der allerede på ÅSG klasser, som samarbejder med andre klasser i udlandet om konkrete faglige projekter – uden at være fysisk det samme sted på samme tid. Sådanne samarbejder, via Facebook, GoogleDocs og meget andet, vil vi helt sikkert se meget mere af fremover.

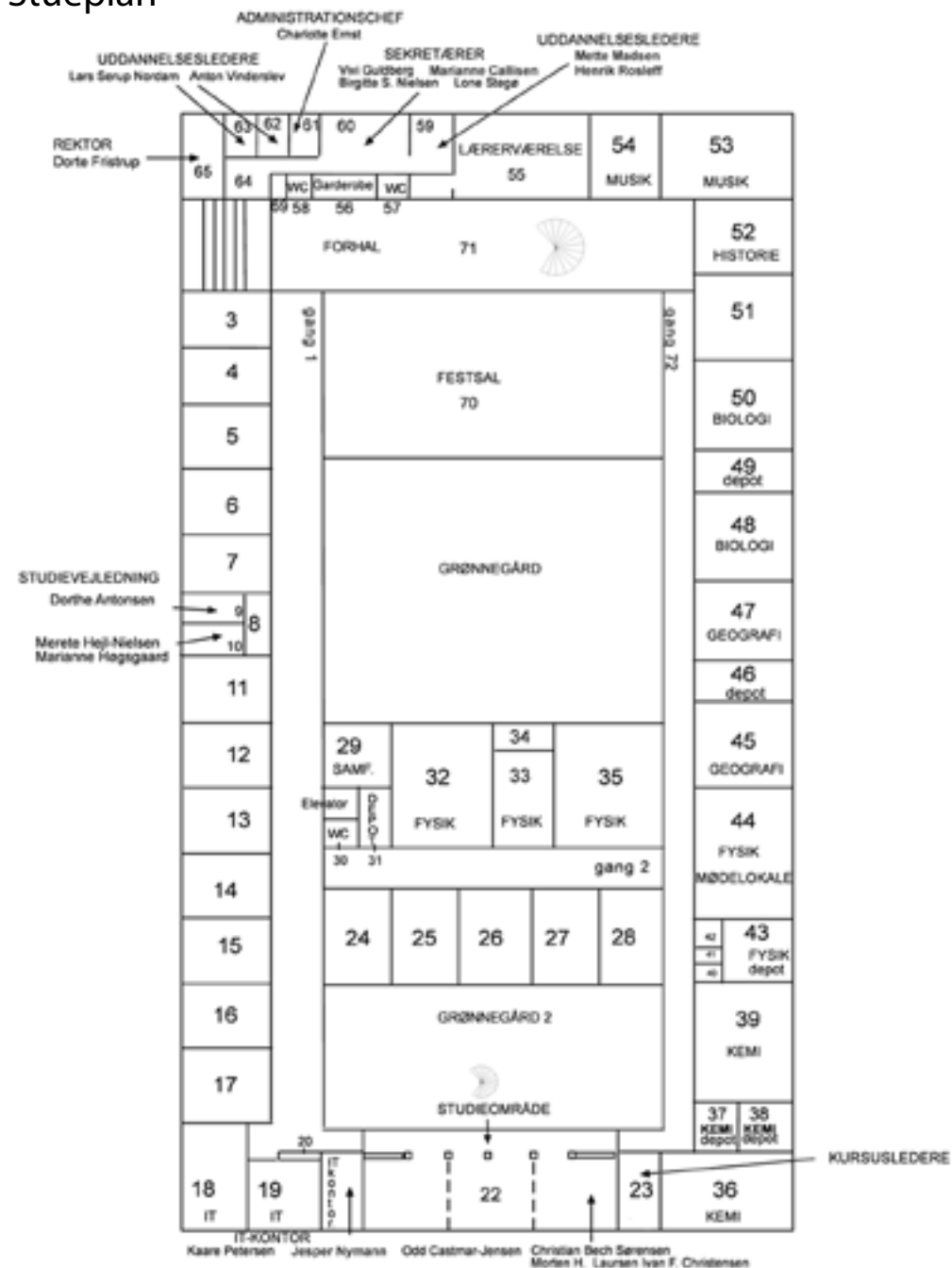
Ovenstående spor lyder måske umiddelbart enkle

og indlysende. Og det er de i og for sig også. Men det er som bekendt kun nullermænd og lommeuld, der kommer af sig selv. Såvel skolen som lærerne og eleverne skal klædes på til det. For det første er der et it-mæssigt håndværk, der skal læres – ingen er født med at kunne håndtere Google Docs eller i-bøger. Og for det andet er det vigtigt at lære at begå sig – på samme måde som der er adfærd, der er mere eller mindre hensigtsmæssig i det konkrete møde mellem mennesker, er der også hensigtsmæssig og uhensigtsmæssig adfærd på internettet og i den netbaserede kommunikation, fx på Facebook. Eleverne skal ikke blot håndtere forskelligt software og forholde sig kritisk til alskens information på internettet, de skal også kunne skelne mellem, hvornår man kommunikerer i faglige og i venskabelige sammenhænge, og hvordan den faglige Facebook-kommunikation adskiller sig fra kommunikationen mellem Facebook-venner. Kort sagt skal vi finde ud af, hvad vi forstår ved digital dannelse, og hvordan vi kan udvikle den i gymnasiet som en del af den almene dannelse.

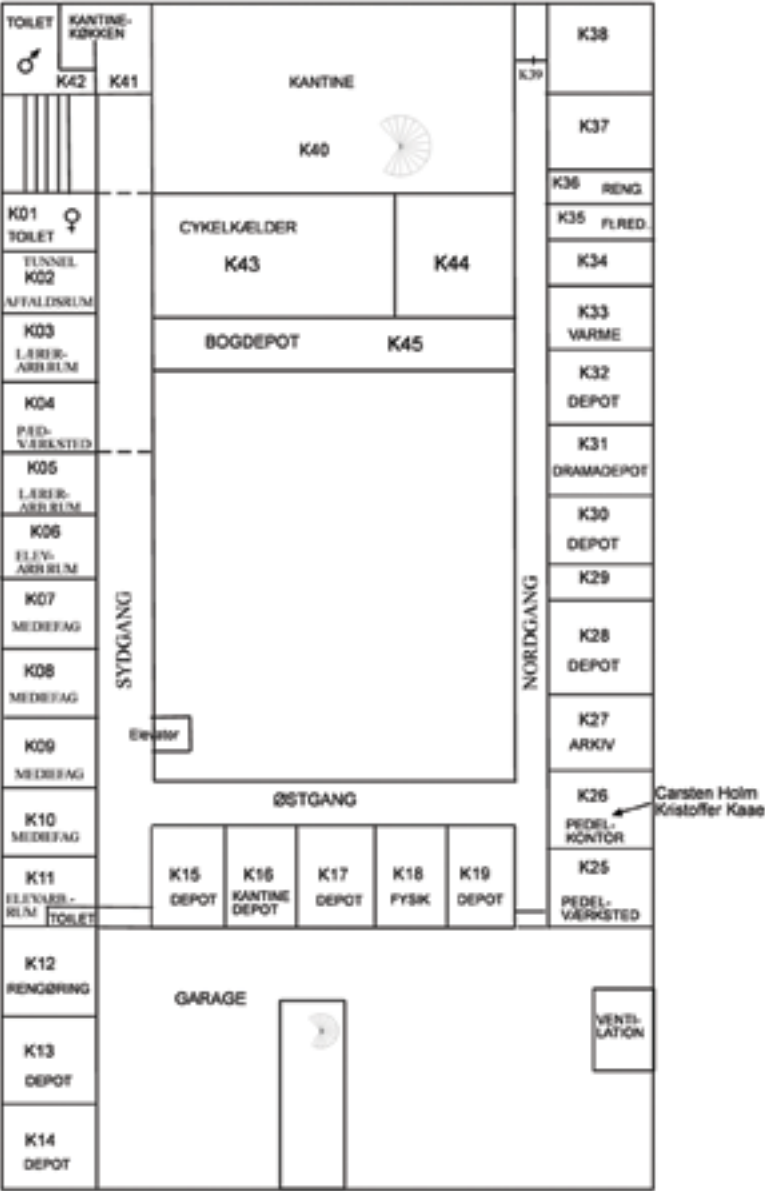
Afslutningsvis vil jeg pege på én ting, jeg ikke tror på kommer til at ske, selvom man ind i mellem hører nogen tale om det. Jeg tror ikke på, at en ungdomsuddannelse som det almene gymnasium med tiden vil ændres til en ekstremt fleksibel uddannelse, hvor alle elever har hver deres individuelle, skræddersyede forløb, og alt klares via diverse digitalt materiale og via elektronisk kommunikation med en eller flere lærere. Alle undersøgelser viser, at relationen mellem lærere og elever er altafgørende for, om eleverne lærer noget, for deres samlede uddannelsesforløb og for deres personlige udvikling fra at være elever til at blive studenter. Denne relation er dermed både personlig, faglig og studiemæssig, og den skal vi værne om og udvikle, så vi ikke, fristet af de digitale muligheder, kommer til at ødelægge det kit, der holder det hele sammen. Både uddannelsen og almindelsen.

*Dorte Fristrup
rektor*

Stueplan

Kælderplan

Ringetider

Skoledagen på ÅSG er fra klokken 8.00 til klokken 15.00.

Ringetiderne fremgår af nedenstående:

Lektion	
I	8.00 - 9.30
II	9.45 - 11.15
III	11.45 - 13.15
IV	13.30 - 15.00

Den første onsdag i hver måned er der månedsmøde i 2. lektion i festsalen.

www.aasg.dk

Omslag: Asger Jorns og Pierre Wemaëres gobelin i skolens festsal
"Den lange rejse"
Efter foto af Lars Bay, Silkeborg museum